

MĂRTURIA UNUI MARTOR ADEVĂRAT

Îți mulțumesc, Frate Neville, Domnul să te binecuvânteze.

Bună dimineața, prieteni. Este un privilegiu să fiu înapoi aici în casa Domnului, în această dimineață, și să spun din nou vechea, povestea veche pe care am spus-o în toți acești ani, la mulți oameni, aceea cum că harul lui Dumnezeu a apărut la noi, prin Isus Cristos.

² Și sunt atât de bucuros să știu astăzi că noi împărtășim acest har în jurul lumii, cu oamenii pretutindeni, știu că Dumnezeu are copiii Lui peste tot. Poate uneori noi nu îl vedem exact chiar în fiecare, așa cum ar fi trebuit sau ar trebui să îl vedem. Dar de obicei când este într-un timp de necaz, atunci este când se arată adevăratele culori.

³ Și acela este unul din gândurile mele în această dimineață, că nu aș ști cum să vă exprim vouă oameni, mulțumirea și recunoștința mea față de voi, pentru ce ați făcut pentru noi, ca familie, în timpul nostru de necaz și nevoie. Doar Eternitatea va fi în stare să... voi fi în stare să vă explic ce a însemnat pentru noi prietenia voastră loială în acest timp al nostru de necaz, ca plecarea, plecarea Acasă a mamei. Nu am realizat niciodată ce a însemnat aceasta, atât de mult ca acum, ce înseamnă când cineva vine să te vadă când ești bolnav.

⁴ De multe ori când m-am confruntat cu acele probleme, fiind așa de multe chemări pe care nu le-am putut face, și am predat apelurile mele la alți slujitori, și ca să mă ajute să răzbat. Și apoi realizând că aceasta cauzează puțină dezamăgire; căci, poate ei au chemat și pe acest alt slujitor, de asemenea, dar ei au chemat ca eu să vin. Și aceasta doar mă face să simt ca și cum aș fi vrut să fi avut super putere de vreun fel, ca să le onorez pe fiecare din ele.

⁵ Căci eu știu, când am trimis după cei diferiți să vină, cum că fiecare a venit chiar la timp; și cum, ce a însemnat pentru mine, să-i văd venind. Și către voi persoanele care ați stat cu mama pe timp de noapte, Sora Wilson de aici, și Fratele Fred Sothmann și soția lui, și, oh, așa mulți dintre voi. Și așa de mulți v-ați oferit serviciul vostru care noi nu am fost nevoiți să-l acceptăm, dar voi v-ați oferit serviciul; așa de mulți ca acolo să fi fost cineva, cu ea, să facă schimb la fiecare câteva minute. Ați fost așa de draguți.

⁶ Și la timpul când noi eram... am avut-o zăcând la casa funerară, cum ați venit și ați vizitat, și ați dat mâinile cu noi, și v-ați pus brațele în jurul nostru, și ne-ați făcut condoleanțele voastre. Nu am realizat niciodată că aceea a însemnat așa de mult, până când nu mi-a venit mie. Flori, buchete și coșuri de peste tot, atât de multe că ei nu au putut să le pună în sala funerară, au trebuit să le pună în spate în încăperi. Cum că... nu m-am gândit niciodată că doar trimițând un mănunchi de flori a însemnat așa de mult, până atunci.

⁷ Și mulți dintre voi ați trimis carduri din diferite locuri, și spunând... carduri cu condoleanțe, punând niște bani în aceasta pentru a ajuta la cheltuieli și lucruri. Nu am realizat niciodată că un mic cadou către cineva sau un lucru mic ca acela ar însemna așa de mult, până nu mi s-a întâmplat mie. Dumnezeu să vă binecuvânteze întotdeauna din belșug!

⁸ Sunt așa de bucuros să știu că fac parte dintr-un popor care are un astfel de duh. Sunt așa de bucuros să știu că sunt fratele vostru. Și sper că nu va trebui să vă întorc favorul niciodată în felul acela, dar în vreun alt fel.

⁹ Apoi eu, stând în casa funerară, lângă mama, și așa de mulți intrau. Și unii oameni care se uitau, s-ar putea, poate o persoană cam de vârsta mea, și îmi lua mâna și spuneau, "Billy, a trecut mult timp." Mă uitam în urmă, nu îmi puteam aminti de ei, s-au schimbat așa de mult. "Tu ai predicat la înmormântarea copilului meu. Ai predicat la înmormântarea mamei mele. Tu ai fost la mine, într-o noapte rece, întunecată." Și, toate acele lucruri ca acelea.

¹⁰ Aceasta într-adevăr exprimă Cuvântul psalmistului, cred că era, "Ca pâinea pe apă, se va întoarce la tine într-o zi."

¹¹ Și dacă aș avea, dacă aș fi destul de elocvent, sau aș avea vorbirea, mi-ar place să vă spun doar la fiecare din voi ce gândesc. Dar eu-eu nu pot să fac lucrul acesta pentru că eueu nici măcar nu știu cum să o exprim. Dar o spun în acest fel, ca, voi, fiecare, să știți ce vreau să spun. Eu vă mulțumesc, din adâncurile inimii mele.

¹² Și cum s-a împlinit Scriptura, "Purtați-vă sarcinile unii altora, și veți împlini astfel legea lui Cristos." A fost o...

¹³ Plecarea ei a fost ceva care a fost ciudat pentru mine. Și nu am realizat pe deplin de ce Duhul Sfânt nu mi-a spus dinainte, după cum am spus ultima dată când am fost aici la amvon, în acea dimineață. Și mi-au spus că ea era pe moarte atunci, în spital. Nu am acceptat aceasta, pentru că El nu mi-a spus că ea se ducea. Acum, desigur, noi realizăm acest lucru, că sunt multe lucruri pe care El le face, El le poate face, și le face, El nu trebuie să ne spună nouă nimic. El ne spune doar... Și știu acest singur lucru, totuși, că El face ca tot să lucreze împreună pentru bine.

¹⁴ Și în această dimineață, în timp ce stăteam în pat, gândindumă la aceea: Primul care s-a dus, în familia noastră, a fost fratele meu, Edward. Și eu mă aflam în Vest lucrăm la o fermă când s-a dus el. Nu eram acasă, dar l-am văzut, încă un păcătos, l-am văzut într-o vedenie înainte să se ducă.

¹⁵ Următorul care s-a dus a fost Charles. Am fost... El s-a dus rapid, pe neașteptate. El era... Eu predicam aici jos la biserica mică, de culoare, Penticostală în acea seară, când Charles a fost ucis pe autostradă, de un automobil.

¹⁶ Următorul care s-a dus a fost tata, a mers într-un atac de cord, a murit în brațele mele. I-am incredințat sufletul lui Dumnezeu; s-a dus brusc, rapid.

¹⁷ Următorul care s-a dus a fost Howard. Mă aflam în Vest într-o vacanță, jos la râul, No Return, când au venit

avioane, au aruncat parașute mici, că, "El era dus." Dar eu, desigur, l-am văzut că se duce, ani, cu doi sau trei ani înainte ca el să plece. Noi știam că se va duce.

¹⁸ Dar mama a fost singura care a zăbovit. Și m-am gândit că poate acela este motivul că El nu mi-a spus. Ei toți au plecat așa brusc, păi, El... Ei toți s-au dus brusc, în afară de mama. Ea a zăbovit vreo șase săptămâni, exact la șase săptămâni.

¹⁹ Dar așa putea spune doar lucrul acesta, exprimând aceasta. Ambiția mea era să stau alături de mama mea, și să încredințez sufletul ei lui Dumnezeu, când a plecat. Ceva Lucru ciudat ma trimis la spital în acea dimineață, soția și cu mine. Și ea era destul de slăbită. Și ultimul lucru care îmi amintesc că l-a făcut, când am putut-putut să-i spun. Ea nu putea vorbi. "Mama, dacă tu încă îl iubești pe Cristos, și El înseamnă totul pentru tine, dă din cap." Și ea a dat din cap, și lacrimile curgeau pe fața ei. El încă a însemnat totul, chiar la capătul drumului. Am mângâiat-o pe obraz, și i-am îndreptat fața cu mâinile, și am spus, "Mama, tu ești un soldat adevărat. Sunt mândru de tine."

²⁰ M-am gândit, "Mă întreb cum ar fi putut spune Satan, cum a făcut în zilele lui Iov?" Știți, Dumnezeu nu ne poate lua viețile; Satan trebuie să facă aceea; noi suntem doar lăsați lui Satan.

²¹ Și Satan știind aceasta, știind că i-a venit timpul ei, știa că ea urma să plece, i-a spus lui Dumnezeu, "Tu știi, ea are un băiat care este predicator, câțiva copii care spun că sunt Creștini. Doar lasă-mă să o chinui o vreme, îi voi face pe ei toți să Te tăgăduiască."

²² Nu, prin harul lui Dumnezeu! Și ultimul lucru care l-a încuviințat dând din cap, că Cristos încă era totul pentru ea, când ea a plecat.

²³ Venind acasă, m-am gândit, "Ei bine, nu este..." Am intrat, am stat acolo în cameră. Am luat o Biblie, o Biblie nouă. Și am spus, "Doamne, Tu ești Dumnezeu. Eu nu... Tu nu trebuie să-mi spui ce faci Tu. Dar doar m-am întrebat dacă Tu ai ținut, motivul că ai făcut aceea, luând-o pe ea, a fost (pentru că) pentru a evita ca să mi se frângă inima? Dacă da, ai vrea Tu să mă mângâi cu Cuvântul Tău."

²⁴ Și am făcut-o, știți, cum iei o Biblie și O lași să se deschidă doar așa. Doar am căutat cu degetele în jos, și am deschis-O. Matei 9, litere mari roșii care ies în evidență, "Ea nu este moartă, ci doarme." Vedeți, și primul lucru pe care mi-a căzut privirea în Scriptură, când m-am uitat jos.

²⁵ Acea, desigur, acum, eu nu folosesc Biblia ca o planșetă Ouija, voi știți. Noi doar nu facem aceea. Dar am fost atât de sfâșiat la timpul acela eu, crezând că Dumnezeu îmi permite să văd aceea. Pentru că, ce a urmat, a adevărat-o.

În acea noapte, desigur, a fost o noapte fără odihnă.

²⁶ Și următoarea dimineață eram la... m-am trezit. Cred că era în jur de ora opt, în cameră, opt sau poate mai târziu. Am început să văd copii venind înăuntru, ei aduceau copii infirmi din toate părțile. Se părea că era larg cât un bloc de 9raș, și lung cam cât două blocuri de oraș, doar cu copii bolnavi. În partea stângă și în partea dreaptă, erau oameni șezuți, și de-a lungul, părea a fi în sus înalt. Și ca un fel de, stadion, cobora în jos și apoi venea din nou în sus capătul din spate, pentru a ține oamenii din spate de tot de la... Să nu vadă; ei puteau privi în față la aceasta. În timp ce eu stăteam, îmbrăcat cu un costum albastru, mă gândeam, "Acum asta e ciudat. Eu-eu știu că stau în cameră acasă, dar iată-mă aici într-un costum albastru."

²⁷ Și eu conduceam cântările, "Aduceți-i înăuntru, aduceți-i înăuntru," făcând ambele părți să cânte, "aduceți-i pe cei mici la Isus, aduceți-i înăuntru din lumea de păcat."

²⁸ Și acolo a intrat o femeie de renume prin spatele stadionului. Într-un fel, sau altul, știam că ea intra. Dar ea a început să vină prin audiență.

²⁹ Și eu doar continuam să conduc cântările și... "Aduceți înăuntru!" Spuneam, "Această parte să o cânte, 'Aduceți înăuntru!' Această parte, 'Aduceți-i înăuntru,' în acest fel, 'aduceți-i pe cei rătăciți la Isus.'"

³⁰ Și urma ca eu să mă rog pentru toți acești micuți, copii suferinzi, și bolnavi.

³¹ Și această doamnă a venit și s-a urcat la lojă, ca la un teatru, unde este ca unde stau celebritățile, sau loja Președintelui. Sau, știți ce vreau să spun, în felul acela de loc, la stânga mea.

³² Doamna doar a intrat. Ea s-a întors în jur către ceilalți oameni care se aflau acolo, și doar și-a înclinat capul. Am observat că ea era îmbrăcată cumva demodat. Și doamna s-a întors în jur să se aplece la mine, doar înainte. Și am urcat la amvon atunci ca să predic. Și chiar în timp ce ea își ținea capul aplecat, și eu m-am întors în jur așa, către ea.

³³ Și când mi-am ridicat capul, și ea și-a ridicat capul, cu fața spre mine, era mama. Și ea s-a uitat la mine, și a zâmbit. Ea era tânără, foarte tânără. Și un Glas ca de tunet a zguduit locul, și au ieșit cuvinte și a spus, "Nu te îngrijora cu privire la ea, ea este cum a fost în 1906."

³⁴ Și când vedenia m-a părăsit, m-am uitat la, să văd ce a fost 1906. Acela a fost anul în care ea a fost o mireasă la tatăl meu. Și eu-eu știu acum, de asemenea, că ea face parte dintr-o Mireasă, Mireasa lui Isus Cristos.

³⁵ Întotdeauna îmi va fi dor de mama. Ea ne-a fost scumpă și dragă la toți. Îmi pot aminti mâinile ei bătrâne tremurânde, paralitice, când Delores a trebuit să-i țină brațul, chiar aici, săi dau împărțășirea ultima dată când a fost ea la tabernacol, în afară de când s-a predicat la înmormântarea ei.

³⁶ Vreau să spun încă ceva. Și chiar când mama se ducea, ciudat, neprevăzut, noi nu am știut că se va duce la acel

timp. Dar Fratele Neville a intrat. Soția mea a spus, dacă am fost vreodată fericită să-l văd pe Fratele Neville, a fost în acel moment. A spus... nu știu de ce, dar doar ceva, chiar cum lucră Dumnezeu acele lucruri! Fratele Higginbotham a fost acolo de asemenea, cel care tocmai a dat mesajul doar cu câteva momente în urmă, a umblat... el a rămas la ușa din hol. Și Fratele Neville a intrat. Și am luat copiii în jurul patului, și am zis, "Acum să ne apropiem toți în jur, și să avem... lăsăm pe Fratele Neville."

³⁷ Mamei îi plăcea întotdeauna să-l audă pe Fratele Neville rugându-se. Ei doar îi plăcea să-l audă. A spus, "El a vorbit doar cum, sincer, el vorbea cu Dumnezeu."

³⁸ Acea a fost ultimul lucru ce a auzit în urchile ei, Fratele Neville stătea în picioare, rugându-se. Și eu îmi țineam mâinile pe capul ei, și una pe mâna ei, și în timp ce el se ruga. Și în timpul când el era în rugăciune, Dumnezeu a chemat-o. Și am simțit acel mic, spasm ciudat, și am privit în jur. Ea și-a întors capul și ma privit, și am știut că se ducea. Astfel am spus, "Dumnezeule Atotputernic, eu îți încredințez Ție sufletul ei acum." Și ea... ca un vânt a venit prin cameră, și ea s-a dus să-l întâlnească pe Dumnezeu. Astfel, într-o zi slăvită pe partea cealaltă, o voi vedea, o femeie tânără.

³⁹ Desigur, noi o cunoaștem pe ea acum ca o mamă bătrână ruinaută, tremurândă. Când ea a avut copiii ei, cei zece, nu a fost cum facem noi astăzi. Noi nu am avut metoda modernă, și nu am avut bani ca să ne permitem. Mama își avea copilul ei, să zicem, în această dimineață, și dupămasa aceasta ea își făcea spălătul. Și aceasta doar a ruinat-o.

⁴⁰ Dar nu o mamă bătrână tremurândă cu paralizie care tremura peste ea, ci o femeie tânără frumoasă va fi ea în Împărăția care este dincolo.

⁴¹ Și m-am gândit la mângăierea lui Dumnezeu, să îmi permită să ajung la acel moment. Și apoi chiar după ce totul s-a terminat, atunci să îmi zică de ce. Și apoi mi-a dat acele cuvinte de mângăiere, printr-o vedenie cu mama mea.

⁴² Prin urmare, prieteni, Evanghelia pentru care eu am stat, am privit-O când se ajunge la ceasurile morții. Am văzut-O la mama mea. Am văzut-O la soția mea. Am văzut-O la frații mei. Eu-eu știu ce înseamnă când ajungi la capătul drumului, cu o experiență cu Dumnezeu. Aceasta înseamnă ceva. Astfel eu sunt acum determinat, prin harul lui Dumnezeu, să merg în fiecare parte din lume, unde mă va trimite El, la fiecare faptură care pot, și să predic această Evanghelie, pentru că Aceasta este Puterea lui Dumnezeu, pentru mântuire.

⁴³ Știind aceasta, că atunci când această viață este sfârșită, noi avem o viață de cealaltă parte, unde ne schimbăm înapoi din nou în oameni tineri, și vom trăi în Prezența Lui și binecuvântarea Lui, pentru veci de veci. Am încredințarea că fiecare mamă prețioasă de aici, și fiecare fiică, fiecare fiu, și fiecare tată, va muri în Domnul. "Chiar așa zice Duhul; căci ei se odihnesc de ostenele lor, și faptele lor îi urmează." Într-o zi luminoasă ne vom duce și îi vom vedea! Da.

⁴⁴ Dacă aceea nu este așa, atunci de ce stăm noi aici în această dimineață, predicând în zadar? Dar, prieteni, religia noastră nu este în zadar. Este Puterea lui Dumnezeu, testată chiar în jos cu testul acidului morții. Prin suferințe, prin orice fel vrea să vină, ce contează? Noi îl vom întâlni pe Dumnezeu.

Acum doresc să... aș fi avut... să avem locuri pentru fiecare.

⁴⁵ Și vreau să anunț, cred că deseară este împărtășirea. Așa este, Frate Neville? [Fratele Neville spune, "Așa este." – Ed.] Deseară este seară de împărtășire. Și fiecare la...

⁴⁶ Mă gândeam chiar, la ceva privitor la împărtășire. Era o anumită persoană, zilele trecute, a mers la o biserică, și a trebuit să cheme un taxi să vină să-l ia și să-l ducă la biserică. El este cu adevărat un om sărac. Și el s-a dus și a luat împărtășirea, și vecinul lui este un fel de... oh, un fel din acei oameni răutăcioși care nu-l cunosc pe Dumnezeu. Și l-a întrebat pe vecinul lui, a spus, "Unde te-ai dus în această dimineață, în acel taxi?"

⁴⁷ A spus, "M-am gândit..." El, omul, de a bea că avea pâine pe masă. A spus, "Biserica ia împărtășirea, astfel am mers jos să iau împărtășirea."

El a spus, "Ce este împărtășirea?"

I-a spus ce a fost, "Pâinea și vinul Domnului."

⁴⁸ El a spus, "Am avut ceva, și eu." A spus, "am avut o covardă plină de plăcinte și un litru de whiskey." Și pe masa lui, chiar imediat, a căzut într-un atac de cord. Ei se așteaptă ca el să se ducă în orice minut. Nu fiți nereligioși. Nu fiți nerespectuoși. Vedeți? Respectați Cuvântul Domnului, vedeți, căci noi nu știm în ce minut vom fi chemați să răspundem, și, lui Dumnezeu.

⁴⁹ [Cineva spune, "Vei fi aici deseară?" – Ed.] Acum scuză-mă. ["Vei fi aici deseară?"] Eu intenționez să vin. Da. M-au întrebat dacă voi fi aici deseară. Intenționez să ascult un predicator bun deseară, dacă pot, Fratele Neville. Dar, eu intenționez să vin în fiecare seară de părășie. Cred că este datoria noastră, atât cât putem.

⁵⁰ Atunci dacă este în regulă, dacă este pe placul lui Dumnezeu, și pe placul bisericii și Fratelui Neville, vreau să fiu aici Duminica următoare, din nou, dacă este voia Domnului. [Fratele Neville spune, "Amin!" – Ed.] Și dacă este totul bine, vedeți. ["Oh, amin! Da."]

⁵¹ Și eu-eu doar mă gândesc că vreau să dau fiecare grămuleț care pot, fiecare fărâmbă de putere care mi-a rămas, pentru Împărăția lui Dumnezeu; totul, pentru a salva fiecare suflet pe care știu cum să-l salvez. Pentru că, la urma

urmei, cece aş fi făcut în această dimineaţă dacă mama nu ar fi fost o Creştină, dacă noi nu am fi avut acea nădejde binecuvântată pentru cealaltă parte? Dacă eu...

⁵² Îmi amintesc, chiar mai jos de casa mea, am botezat-o, cu treizeci şi unu de ani în urmă, în Numele lui Isus Cristos; chiar mai jos de casa mea, acolo în râu. Pot chiar să o văd venind în sus acum, şi îmbrăţişându-mă. Aceea a însemnat atât de mult. Am spus, "Mama, într-o zi te vom pune într-un mormânt noroios." Am spus, "Dar cel ce crede, şi este botezat, va fi mântuit." Aceei... Da.

⁵³ Şi aşa dacă nu am câştigat nici un alt suflet pentru Dumnezeu, decât cel al mamei mele, fiecare efort este răsplătit de un milion de ori. Da. Da, domnule. Aşa este.

⁵⁴ Acum pentru citirea unei Scripturi, am două Scripturi. Astfel vreau să citesc una din ele mai întâi, şi apoi vom avea rugăciune, şi apoi vreau să citesc alta. Şi voi care doriţi să citiţi cu mine, căutaţi în Bibliile voastre la 1-ul capitol din Fapte. Şi aş vrea să anunţ textul meu, în această dimineaţă, dacă este voia Domnului. Acum, motivul... am multe Scripturi şi notiţe despre care să vorbesc. Nu voi încerca să vă ţin prea mult.

⁵⁵ Dar încerc să studiez, stau în cameră. Şi dacă Domnul nu îmi dă nimic, care cred că se merită...

⁵⁶ Vreau ca această adunare şi toţi să ştie. Eu nu vin aici doar ca să fiu văzut. Eu vin aici, nu pentru că avem nevoie de un slujitor. Pentru că, eu cred că păstorul nostru este unul dintre cei mai buni care există în ţară. Aceea este exact aşa. Nu este vorba despre asta.

⁵⁷ Dar, eu vin pentru că simt că Dumnezeu mi-a pus în inimă un Mesaj care îi va ajuta pe aceşti oameni. Vedeţi, ceva care îi va ajuta. Şi împreună, cu păstorul nostru preţios, noi amândoi conduşi de Duhul Sfânt, ne punem timpul nostru împreună, şi îl păstrăm, pentru salvarea fiecărui suflet care putem. Şi vin în această dimineaţă, pentru că am simţit că Duhul Sfânt mi-a dat, un Mesaj care va ajuta biserica. Şi de aceea sunt eu aici.

⁵⁸ Acum în 1-ul capitol din Cartea Faptelor, începem să citim de la 1-ul verset.

Cel dintâi tratat ce l-am făcut, O Teofile, despre tot ce a început Isus... să facă şi să înveţe,

Până în ziua când a fost luat sus, după ce... prin Duhul Sfânt dăduse poruncile apostolilor pe care-i alesese:

Căroră li s-a şi înfăţişat viu după patima Lui prin multe dovezi infailibile, fiind văzut de ei timp de patruzeci de zile, şi vorbind despre... lucrurile privitoare la Împărăţia lui Dumnezeu:

Şi, fiind adunat împreună cu ei, le-a poruncit să nu se depărteze de Ierusalim, ci să aştepte după făgăduinţa Tatălui, pe care, le-a zis El, aţi auzit-o de la Mine.

Căci în adevăr Ioan a botezat cu apă; dar voi nu după multe zile veţi fi botezaţi cu Duhul Sfânt.

Pe când ei deci au venit laolaltă, au întrebat... pe El, spunând, Doamne, vei aşeza Tu din nou la vremea aceasta împărăţia lui Israel?

Şi El le-a spus, Nu este treaba voastră să ştiţi vremurile sau timpurile, pe care Tatăl le-a păstrat sub puterea Sa.

Ci voi veţi primi putere, după ce... Duhul Sfânt se va coborî peste voi: şi-Mi veţi fi martori atât în Ierusalim, cât şi în... Iudea, şi în Samaria, şi până la cele mai îndepărtate părţi ale pământului.

Şi când a spus aceste lucruri, pe când se uitau ei, El a fost luat sus; şi un nor L-a ascuns din ochii lor.

Şi cum stăteau ei cu ochii pironiţi spre cer pe când se suia El, iată, li s-a arătat doi bărbaţi îmbrăcaţi în alb;

Şi care au spus, Voi bărbaţi Galileeni, de ce staţi şi vă uitaţi spre cer? acest Isus, care vă este luat sus în cer, va veni în acelaşi fel cum L-aţi văzut mergând la cer.

⁵⁹ Să ne aplecăm capetele doar un moment, pentru rugăciune.

⁶⁰ Tatăl nostru Ceresc, venim acum să ne apropiem, în Numele Domnului Isus, pentru a oferi înaintea Ta, mai întâi recunoştinţa noastră pentru ce ai făcut Tu pentru noi; şi pentru, mai presus de toate lucrurile, acea asigurare binecuvântată care se odihneşte în inimile noastre, că suntem salvaţi; salvaţi de la moarte, salvaţi de la iad, salvaţi de la o viaţă de păcat, salvaţi de la lucrurile lumii, şi am fost chemaţi la marea Cină a Nunţii Fiului lui Dumnezeu. Cât Te iubim noi, Doamne, pentru acest lucru! Mai mult de cât este viaţa pentru noi; este Viaţa Eternă!

⁶¹ Şi suntem adunaţi în această dimineaţă, Doamne, ca să dăm aceste exprimări în cântări, dând mulţumire, şi prin predicarea Cuvântului, frângând Cuvântul Vieţii aceluia, Doamne, poate aici, care nu Te cunosc. Şi este dorinţa noastră, şi ambiţia noastră şi intenţiile, ca Aceasta astăzi va fi cauza multora, care nu Te cunosc, să vină să îşi mărturisască păcatele, şi să cheme Numele Domnului, şi să aibă păcatele lor iertate, prin mărturisirea păcatelor lor şi să fie botezaţi, ca să-şi spele păcatele. Şi apoi, Tată, ne vom ruga ca Tu să-i umpli pe fiecare cu Duhul Sfânt, căci Aceasta este Pecetea făgăduinţei pe care Dumnezeu nea dat-o.

⁶² Am cere ca Tu să îţi aminteşti de toţi cei care sunt bolnavi şi suferinzi şi în nevoie, astăzi. Căci într-adevăr lumea este într-o stare nevoiaşă, totul pentru că noi nu ne întoarcem la Tine pentru apărarea noastră şi adăpostul nostru.

⁶³ Cum ne putem gândi, în această dimineaţă, la timpurile din Biblie, când oamenii erau în necaz şi nenorocire, cum îi chemau pe profeţi, şi mulţi dintre oamenii mari din zilele acelea, credeau că acei profeţi erau nevrotici şi-şi persoane emoţionate. Şi, care, ei ar fi putut fi, dar cu toate acestea ei aveau Cuvântul Domnului. Dumnezeule, astăzi, câtă nevoie avem să ne referim înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu. Ei ne-au spus despre timpul sfârşitului, şi ce va fi. Şi

lasă-ne, ca Creștini adevărați, să privim la a lormărturia lor, și, Tată, atunci să dăm mărturie lumii. Acordă aceasta, Doamne.

⁶⁴ Vindecă bolnavii care se află în mijlocul nostru în această dimineață. Căci realizăm, Doamne, că un trup obosit, ostenit, bolnav care se trage în jur, nu se poate bucura de binecuvântările lui Dumnezeu cum ar putea dacă erau bine. Și realizăm, ca Creștini, căci trăim cu mult sub privilegiile noastre. Căci, Tu nu dorești ca noi să fim așa, obosiți și osteniți, și epuizați și slăbiți. Tu dorești ca noi să fim umpluți cu Duhul lui Dumnezeu. Acordă-ne aceasta, Doamne, în timp ce așteptăm în continuare după Mesajul Tău. În Numele lui Isus cerem lucrul acesta. Amin.

⁶⁵ Acum, dacă veți cauta din nou în Cuvânt, la Sfântul Ioan 3. Doresc să citesc câteva versete din Sfântul Ioan, al 3-lea capitol, începând cu al 31-lea verset, cam trei versete din acesta, ca să scot un context mic despre ce vreau să spun. Acesta-i Isus care vorbește, Sfântul Ioan 3:31. Și ascultați atenți la Cuvântul Lui.

Cel ce vine din sus este mai presus de toți: cel ce este de pe pământ este pământesc, și vorbește ca de pe pământ: cel ce vine din cer este mai presus de toți.

Și ce el a văzut și a auzit, aceea el mărturisește; și nimeni nu primește mărturia Lui.

Cel ce a primit mărturia Lui a pus la pecetea lui că Dumnezeu este adevărat.

⁶⁶ Doresc să citesc cel de-al 33-lea verset din nou, ca să accentuez al 33-lea verset.

Cel ce a primit mărturia Lui a pus la pecetea lui că Dumnezeu este adevărat.

⁶⁷ Pentru un text în această dimineață, dacă voi ați... Vreau să-1 folosesc pe acesta, *Mărturia Unui Martor Adevărat*. Mărturie și martor! Acela-i motivul că am citit două Scripturi diferite, una de mărturie și cealaltă a unui martor.

⁶⁸ Acum, o mărturie. Înainte... O persoană trebuie să aibă o experiență înainte ca să poată mărturisi. Dacă ai fost chemat la tribunal, tu va trebui să, ca, să depui o mărturie. Tu trebuie să ști ceva înainte ca să depui mărturie.

⁶⁹ Și un martor este o persoană care a văzut ceva, care știe că aceasta este adevărul. Și ei sunt chemați ca să depună mărturie. Și, atunci, un martor trebuie să știe despre ce vorbește. El trebuie să nu fie, "Cineva mi-a spus un cutare-cutare lucru." El trebuie să fie martorul, el însuși. Dacă nu, el vorbește despre altcineva care ar putea fi un martor la locul faptei.

⁷⁰ Acum, eu cred că, fiind că noi vedem din adunarea noastră, că viața este atât de fragilă, atunci, că moartea este atât de sigură, noi trebuie să ajungem la un punct în care suntem absolut siguri că Acesta despre care vorbim noi este adevărat. Vedeți? Nu este nimic ce ați putea doar la întâmplare, cum am spune, să-L acceptați. Trebuie să fiți absolut siguri că Acesta este corect, pentru că noi nu știm la ce fel de sfârșit vom ajunge.

⁷¹ Acum, unicul motiv pentru care sunt un gânditor Calvinist, al siguranței credinciosului, este pentru că, eu cred, că atunci când un bărbat sau o femeie sunt cu mintea întreagă, acela este timpul să-l accepte pe Domnul Isus. Și atunci să pună totul în regulă, o dată pentru totdeauna. Căci, când ajungem la capătul drumului, nu știm chiar unde și cum vom fi bolnavi. Am putea fi bolnavi în mintea noastră, s-ar putea să fie o febră care chiar ar fierbe chiar creierul nostru, și am putea spune orice sau face orice la capătul drumului. Noi nu știm. Dar, vedeți, dacă noi deja ne-am ancorat în Cristos, nu contează ce boală ne ia, sau în ce stare suntem când ne ducem, este deja rezolvat.

⁷² Suntem pecetluiți până în ziua răscumpărării noastre. Efeseni 4:30, spune, "Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care sunteți pecetluiți până în ziua," nu a morții voastre, ci, "a răscumpărării voastre." Vedeți, după ce moartea are loc, încă sunteți pecetluiți.

⁷³ Acum, pentru a da mărturie, au fost multe lucruri și multe întrebări în mintea oamenilor, și au fost și în a mea.

⁷⁴ Când am stat acum câteva săptămâni, când mama mea era încă în viață, și putea auzi, mă aflam la o margine a patului ei, și sora mea stând lângă mine. Și mama se uită în sus, și a spus, "Primul și ultimul." Eu sunt primul ei născut, Delores este ultima ei născută. Cu nouă băieți între... Sau, sunt nouă băieți și o fată. Și mama a început să spună că, "Bill, tu m-ai hrănit." Și pentru că, presupun, fiind în slujbă, am fost mai mult capabil să o fac. "Și ai avut grijă de mine. Și, Delores, tu mai iubit și-și m-ai ajutat să-mi fac treburile casei și spălatul." Și a spus, "Apoi, Bill, tu m-ai condus la Cristos și ai vegheat asupra mea, spiritual. Și când am fost greșită, tu nu ai ezitat să-mi spui că eram greșită, și-și că trebuie să o îndrept."

⁷⁵ Și am spus, "Și, mama, noi am..." Unii dintre băieți beau. Și am spus, "Noi ți-am frânt inima."

⁷⁶ Și, ca dragostea unei mame, ea a spus, "Bill, aceea tot merge să completeze roata cea mare."

⁷⁷ Am spus, "Mama." Ea știa că nu se va întoarce acasă, sau ea spunea că nu, înapoi la Maple 409. Și ea mi-a spus... Eu am spus, "Mamă, când eram doar un băiețel, știam că există un Dumnezeu, pentru că eu am văzut Persoana Lui în diferite forme." Și am spus, "Eu... Prima dată, eu..." Fiind în familia noastră, și locuiam lângă Dl. Wathen sus acolo la Utica Pike, și nu știam nimic despre biserică. Ei erau Catolici.

⁷⁸ Și am spus, "Am început să studiez. Acum, după cum spune biserica Catolică că, ,Dumnezeu a dat Puterea Lui cea mare la biserica Lui, și a spus bisericii Lui, așa mult fiind un trup de credincioși, "Orice faceți, este în regulă."" Și am spus, "Atunci dacă... am studiat aceea. Apoi am început să aflu că există aproape nouă sute de diferite grupuri de credincioși organizați. Atunci dacă Dumnezeu a dat autoritatea Lui la biserica Lui, și le-a spus, ,Doar aruncați acest Cuvânt. Nu aveți nevoie de Acesta, este doar o istorie. Și-și atunci voi mergeți înainte și faceți, și orice veți spune voi

va fi în regulă; nu Biblia, ci biserica, orice a spus biserica.' Mama, eu nu am putut baza nici o credință. Pentru că, biserica Catolică spune *un* lucru. Biserica Luterană spune 'Este în *acest* fel.' Biserica Metodistă a spus, 'Nu, ele amândouă sunt greșite. Este în *acest* fel.' Biserica Baptistă spune 'Este în altfel.' Și nouă sute de credințe diferite, nu am putut să bazez nici o credință pe aceea."

⁷⁹ Dar am spus, "Ce eu am făcut, mama, am mers înapoi și am citit Biblia. Și am învățat întocmai în felul cum acci apostoli au învățat-O. Nu am variat nici un pic. Unde ei au spus 'botez în Numele lui Isus Cristos,' eu am spus 'botez în Numele lui Isus Cristos,! Unde ei au spus, 'botezul Duhului Sfânt,' am spus, 'botezul Duhului Sfânt!' Și am învățat Aceasta exact așa cum au învățat-O ei. Mama, am avut aceleași rezultate pe care le-au avut ei! Și eu văd același Dumnezeu care a venit prin învățatura lor, același Dumnezeu care vine în mijlocul nostru și face același lucru care l-a făcut El pentru ei acolo în trecut. El o face pentru noi astăzi. Deci, făgăduința Lui este, 'Cel ce mănâncă trupul Meu și bea Sângele Meu are Viață veșnică, și Eu îl voi învia din nou în zilele din urmă.'"

Cuvântul este mărturia lui Dumnezeu.

⁸⁰ Există alți martori pe care i-am putea chema, în această dimineață. Unul din ei, să ne gândim la pom. Este anotimpul toamnei, și când este timpul de toamnă aici acum. Și luăm o frunză, aceea este ca o viață. Și noi suntem, dacă suntem născuți din nou, noi suntem o frunză în Pomul Vieții.

⁸¹ Și acest pom care-l vedem aici afară în pădure, viața în cele din urmă se duce, se trage afară din frunză, pentru că se termină sezonul pentru frunză. Și acea viață se duce din frunză, și frunza va cădea când viața iese din ea. Suntem toți chiar siguri de asta, așa cum privim chiar de la fereastra noastră acum. Că, de îndată ce viața iese din frunză, frunza va cădea.

Și acela este trupul pe care noi îl îngropăm.

⁸² Dar viața care a fost în acea frunză, se duce înapoi de unde a venit, în jos prin copac, la rădăcină. Și acolo rămâne în rădăcina pomului, până la un alt sezon. Pentru că acest sezon, soarele s-a îndepărtat, sau pământul s-a îndepărtat de soare, și el urmează orbita așa cum merge roata; și este foarte departe, și vremea rece este îndreptată spre pământ. Astfel rădăcina, păstrează viața acelei frunze până când pământul se întoarce în jur din nou, și atunci nu este nici o cale să ascunzi vreodată acea frunză să vină înapoi din nou. Ea va veni înapoi tot așa de sigur cum se întoarce soarele! Va veni înapoi. Dar trebuie să aștepte după un alt sezon, înainte ca să vină înapoi.

⁸³ Și astăzi aceea ne dă o mărturie minunată, ca martor al Dumnezeului creației. Pentru că, atunci când noi suntem în sezonul vieții muritoare, crescând copiii noștri, căsătorindune și producând familii, aceasta este o viață sau sezonul vieții muritoare. Dar când noi am fost născuți de Sus, trupul se întoarce la țărâna de unde a venit, și duhul coboară de unde a venit, sau se duce sus, adică, de unde a venit, la Dumnezeu Care l-a dat, și acolo va veni un alt sezon. Și acel sezon, care va veni, va fi sezonul nemuritor. Și când Fiul Lui Dumnezeu răsare cu vindecare în aripile Lui, va fi total imposibil să mai fi acele trupuri în pământ. Ei vor veni în strălucirea Fiului lui Dumnezeu. Chiar natura însăși mărturisește de lucrul acela.

⁸⁴ Astfel dacă suntem un Creștin, și suntem născuți din Duhul, moartea nu poate deține nimic pentru noi decât victorie, pentru că acest vechi trup coruptibil, asupra căruia Satan, încă are putere asupra acestuia, va cădea în țărâna pământului. Dar când acel sezon! Acesta este sezonul greșit acum; acesta este sezonul muritor. Dar sezonul nemuritor vine când Cel nemuritor vine. El va aduce cu El duhurile nemuritoare care s-au întors la El, de pe pământ, și ei vor veni din nou în înviere, pentru marele Mileniu, și vor străluci în Slava Lui.

Totul pe pământ dă o mărturie.

⁸⁵ Soarele răsare în Est, ca să arate începutul vieții; se duce dincolo și apune seara. De dimineață, păsările se trezesc și cântă, și sunt fericite, noi ne simțim înprospătați; seara, suntem obosiți când apune soarele. Acesta dă mărturie că există o viață și o moarte; o zi s-a născut, o zi s-a dus.

⁸⁶ Un pom a trăit, frunzele au căzut. Dumnezeu a păstrat, în rădăcinile pomului, unde a început această viață, de unde a pornit, jos în rădăcini, a... a mers înainte și a făcut frunzele pentru umbră, se întoarce din nou de unde a venit. Doar pentru odihnă, pentru a veni într-un alt sezon.

⁸⁷ Viața în florică, care cade din sămânță, se întoarce undeva unde noi nu știm. Dar tot miezul s-ar putea să iese tot din sămânță, și sămânța putrezește în pământ. Și totuși acolo este o viață înăuntru acolo, care este ascunsă pentru o înviere din nou.

Totul vorbește de, dă mărturie.

⁸⁸ Acum, eu am avut privilegiul să călătoresc foarte mult în jurul lumii. Și am auzit diferite religii. Am auzit diferite păreri. Am auzit Mahomedana, Budista, și Sikhs, Jainista, și, oh, multe sute de diferite păreri de religie, zei, zeițe, și toate acele lucruri. Dar nu este nici una din ele, nu nici una din ele, nici una care să aibă o fărâmbă de Adevăr privitor la aceasta!

⁸⁹ Această religie Creștină este religia adevărată; moarte, îngropare, și înviere. Toată natura, însuși cerul, și pământul, mărturisesc despre aceasta. Este martorul lui Dumnezeu pentru poporul Lui, în fiecare zi, că există o moarte, îngropare, și înviere. Fiecare anotimp trece peste capetele noastre; noi vedem moarte, îngropare, și înviere. Astfel, noi știm că acesta este Adevărul. Creștinătatea, în esență, este Adevărul. Își dă mărturia.

⁹⁰ Și aceasta merge să arate că a fost creat de o mare, Inteligență supremă, pentru a servi unui scop. Este aici cu un scop. Dumnezeu nu a trebuit să facă pomii așa. El i-a făcut așa, chiar dacă diferiți, unul față de celălalt, și așa mai departe. El a făcut tot acel lucru pentru scopul Lui, ca să dea martori și să dea mărturie. El ar fi putut face pomii ca ceva care ar fi-ar fi fost altceva, ca stânci. El ar fi putut face pomii în orice fel ar fi vrut El. El ar fi putut face florile în orice fel ar fi vrut El. Dar El le-a făcut ca să poarte mărturie, căci ele sunt martorii lui Dumnezeu. Ele sunt martori adevărați, că toate celelalte religii sunt false, și Isus Cristos este corect. Moarte, îngropare, și înviere, dă mărturie că noi nu suntem morți Etern, ci noi trăim din nou. Demonstrează o Inteligență supremă!

⁹¹ Noi am putea, dacă timpul va permite... Ceea ce, noi nu vrem să luăm prea mult. Dar am putea vorbi din nou... Și, nu să ne dăm exemplu pe noi. Acesta este tabernacolul unde avem propriile noastre Învățăături și Doctrinile noastre, și acesta este locul unde eu pot învăța ce eu cred că este corect.

⁹² Vreau să observăm o altă Inteligență, vorbind despre harul lui Dumnezeu care ni s-a arătat nouă. Ați observat, că primul lucru este rădăcina, al doilea lucru este tulpina, al treilea lucru este rodul, și aceea o încheie.

⁹³ Justificare, rădăcina; sfințirea, tulpina; și rodul, Sămânța originală. Și aceea este Martin Luther, John Wesley, și botezul cu Duhul Sfânt; justificare, sfințire, și botezul cu Duhul Sfânt. Acea dă mărturie vederilor noastre în Scriptură. Și am o duzină de lucruri scrise chiar aici, care le-aș putea spune privitor la aceea, că, de diferite lucruri care poartă mărturie. Prin a privi la lucrurile naturale, ele mărturisesc despre lucrurile spirituale. Justificare, rădăcinile; sfințire, tulpina; și botezul cu Duhul Sfânt, rodul care este produs în urma rezultatelor rădăcinii și a tulpinii.

⁹⁴ Acea rădăcină a venit dintr-o sămânță. Sămânța a fost ca ce a intrat în pământ, s-a întors din nou.

⁹⁵ Și astăzi: noi am trăit prin epoca lui Luther, am trăit prin epoca lui Wesley, și acum noi trăim în epoca celor Răscumpărați, a celei pentecostale. Ce este aceasta? Aduce înapoi chiar aceeași Biserică, chiar același lucru care a fost plantat în Ziua Cincizecimii. Natura însăși dă mărturia acestui lucru; chiar la fel cum dă mărturia morții, îngropării, și învierii.

⁹⁶ Oh, pentru Dumnezeu Etern, și pentru mărturiile Lui! Dacă am putea doar să privim în jur, l-ați vedea pe Dumnezeu peste tot, privindu-L mărturisind zi de zi. Cum de putem noi intenționat, să ne împiedicăm din prostie de acele lucruri, acea simplitate? Păi, fiecare pom ne propovăduiește. Fiecare floare ne propovăduiește. Fiecare grădină ne propovăduiește. Lumea întreagă ne propovăduiește. Dumnezeu este Dumnezeu, și noi vedem Slava Lui. Și totuși noi ne împiedicăm cu voia de lucrul acesta, și schimbăm aceste lucruri, și ne îndepărtăm ochii de la astfel de lucruri, și imaginația noastră, către lucrurile zadarnice ale lumii, pentru a satisface pofta care trăiește prin duhul pe care îl lăsăm să ne domine viețile. Cum ar trebui noi să scăpăm de acel duh, și să primim Duhul lui Dumnezeu!

⁹⁷ Toată natura, totul peste tot, mărturisește! Bolta cerească, cerurile, așa multe lucruri! Eu, șezând în biroul meu, ieri, am scris; nu voi avea timp să mă refer la aceasta. Dar puteți doar să priviți în jur la orice lucru pe care l-a creat Dumnezeu, dă mărturie spre slava Sa! Orice creație a lui Dumnezeu, dă mărturie lui Dumnezeu, și pentru scopul Lui. Arată marea Inteligență supremă!

⁹⁸ Am stat în vârful munților și am privit la molidul mic, doar cam *atât* de înalt, care îl mănă oile, oile sălbatice, și văzând acel molid mic sus *aici*. Cobori puțin mai departe, și apoi dai de o cucută, o natură diferită, o specie diferită care trăiește într-un loc diferit. Mai jos puțin mai departe, și dai de pin. Mai jos puțin mai departe, de plopul tremurător. De acolo, te duci la tufa țapului, desigur. Mai jos, de aceea, în iarbă. Și mai jos în aceea, în buruieni. Și mai jos în deșert, unde nu este nimic. Fiecare, o celulă și o viață de-a lor proprie, vorbind despre mediul și locul unde trăiește, doar un Dumnezeu inteligent ar fi putut face un astfel de lucru! Fiecare, o viață individuală. Vedeți palmierul în Florida, vedeți stejarul în-în America centrală, și plopul tremurător pe munții Stâncoși; fiecare, o viață separată, dând mărturie spre slava Atotputernicului Dumnezeu.

⁹⁹ Priviți marea cea mare când stați lângă ea. Și valurile ei furioase spărgându-se de mal, cu așa furie, încât se aruncă și sare ca un câine înfuriat la capătul unui lanț. Ar îneca lumea dacă ar fi putut; ar fi sătulă de păcatul ei. Dar Dumnezeu a stabilit un străjer acolo în ceruri, numit luna, și El a stabilit hotarele mării, ca ele să nu mai poată trece. Și acel străjer o veghează, zi și noapte. Când își întoarce spatele, ca să privească în jur către Dumnezeu, ca să vadă cum arată Dumnezeu, iată că vine fluxul furișându-se înăuntru; dar când se întoarce cu fața din nou, fluxul se îndepărtează. El păzește acele hotare, și el nu poate trece. Când se întoarce cu spatele, fluxul se strecoară înăuntru; dar când el se întoarce din nou cu fața, fluxul fuge înapoi. Dumnezeu a pus un străjer. Ce face acesta? Dă mărturie că Dumnezeu Genesei, Dumnezeu Bibliei, rămâne Dumnezeu! Este o mărturie, că, El este!

¹⁰⁰ Am putea numi mai mulți, din profeții Vechiului Testament, cum mărturisesc ei despre nașterea lui Cristos. De exemplu, în Isaia, al 9-lea capitol, Isaia 9:6. Sute și sute de ani înainte ca aceasta să se întâmple, profeții dau mărturie. Și ei au spus, "Un copil ni s-a născut, un fiu ni s-a dat." Cum au știut ei aceasta? Cum a putut un om care-i născut din femeie, să știe un astfel de lucru? Cum a putut un om, cu sute de ani înainte ca aceasta să se întâmple, să spună exact ce se va întâmpla, "Un copil ni s-a născut, un fiu ni s-a dat"? A spus, "Numele lui va fi numit Sfetnic, Prințul Păcii, Dumnezeul cel tare, Părintele veșnic."

¹⁰¹ Au spus unde se va naște El. Profetul, sub inspirație, a spus, "Tu BetleHEME din Iudeea, nu ești cea mai neînsemnată dintre toate căpeteniile? Dar din tine va ieși Guvernatorul!"

¹⁰² Ce i-a atins pe acei profeți? Ce i-a inspirat? Acea precizie perfectă! Nu numai atât, dar profeții au spus ce va face

El. Profetii chiar L-au văzut născut, unde El, va fi născut, cum va fi El născut. Nu un copil obișnuit, doar un copil născut la vreo femeie; A spus că El se va naște într-un mod tainic, El va fi născut dintr-o fecioară, "O fecioară va zămisli." Ce ar atinge pe un om muritor să-l facă să vadă aceea, cu sute de ani înainte să se întâmple? Precizie perfectă, exact în linie! Vorbiți despre mărturia unei Ființe supreme, un Dumnezeu viu! Nu numai atât, dar au spus unde va fi El născut, și cum va fi El născut.

¹⁰³ A spus ce va spune lumea despre El. A spus chiar semnele și lucrurile care Îl vor însoți, ca să dovedească că El era Mesia. A dovedit că El va fi respins. Și chiar, în Duhul, gemând Cuvintele Lui de pe cruce, cu sute de ani înainte ca El să fie născut.

¹⁰⁴ David, în Duhul. Cum îmi place să fac referire la aceasta, cum a spus Isus acolo, "De ce David, în Duhul, L-a numit 'Domn'?" David, nu David, ci David în Duhul! Este o mare diferență între David, și David în Duhul. Este o mare diferență între biserică, și biserica în Duhul. "De ce David, în Duhul, La numit 'Domn,' dacă El era Fiul său, spunând, 'Domnul a spus Domnului meu, "Șezi tu la dreapta Mea.'?" "Ei puteau întreba, nu I-au mai răspuns, nu I-au mai pus întrebări după aceea."

¹⁰⁵ Dar David, în al 22-lea Psalm, a căzut într-un Duh, în Duhul! Și, când a căzut, el chiar a rostit Cuvintele pe care El le-a gemut la cruce. "Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit? Toate oasele Mele, ele Mă privesc! Și cum mi-au străpuns ei mâinile Mele și picioarele Mele!"

¹⁰⁶ Totuși, "El a fost rănit pentru nelegiuirea noastră," a venit de la celălalt profet, "zdrobit pentru fărâdeleaga noastră, pedeapsa care ne dă pacea a căzut peste El; și prin rănilor Lui am fost tămăduiți."

¹⁰⁷ Acuratețea, perfecțiunea acelor profeti, nici un Cuvânt nu au vorbit despre El care să nu se împlinească. Ultimele șapte profetii date despre El, au fost răspunse în ultimele șapte ore pe cruce. Cum fiecare Cuvânt a fost împlinit, nu a fost lăsat nici un lucru neîmplinit!

¹⁰⁸ Despre ce vorbește aceasta? O Inteligență supremă. Nu erau acei oameni. Acei oameni erau doar oameni ca voi și ca mine. Dar ei erau insuflați de o Ființă supremă care dădea mărturie că noi, din această generație, și în generațiile viitoare, și toate generațiile de la ei și până aici, puteau să se uite în Cuvântul Său și să știe că ele sunt adevărate. Este o mărturie că Cuvântul lui Dumnezeu este Adevăr.

¹⁰⁹ Toate lucrările Lui sunt perfecte. Ele sunt perfecte și la timp. Nu greșesc nici cu o oră. Uneori noi ne gândim că o face, dar nu. După ce este gata, noi vedem că nu putea să se întâmple mai repede, nu ar fi putut să fie mai bine. Este perfect, și la timp.

¹¹⁰ Chiar și în ziua noastră astăzi, când vedem aceste viziuni că se întâmplă, și de lucruri care au loc. Și ele sunt prezise, și ne întrebăm când se vor împlini, ce va avea loc. Dar noi aflăm că sunt perfecte, și la timp, exact.

¹¹¹ Cum aș fi putut să mă gândesc la mama mea, cum că am văzut-o, bătrână și tremurândă. Dar atunci când El mi-a dat vedenia, și am văzut starea în care este ea acum, îl slăvesc pe Dumnezeu! Știu că ea va fi din nou. Ea nu este moartă; ea doarme. Ea este în Cristos.

¹¹² Cum vedem că Dumnezeu a prezis aceste lucruri! Ultima dată când am fost la amvonul vostru, sau amvonul de aici, am spus despre o vedenie pe care Domnul mi-a dat-o cu privire la a merge sus în Nord, și ce va avea loc. Și cum acele persoane, coborând de pe munte, spuneau, "Frate Branham, vrei să-mi spui, că undeva între aici și chiar acolo jos, o jumătate de milă, că va fi un urs grizzly, cu blană argintie? Niciodată nu am mai văzut unul înainte! Dar tu îl vei primi înainte ca să ajungi acolo?"

Am spus, "Este conform cu Cuvântul Său."

¹¹³ Și s-a întâmplat chiar în acel fel! De ce? Aceasta dă mărturie că El încă este Dumnezeu, că toate făgăduințele Lui sunt adevărate. Dumnezeu dă mărturie, și, mărturiile Lui sunt adevărate. El dă martor, și mărturia poartă mărturie despre martorul Lui. Aceasta vorbește despre o Inteligență. Da.

¹¹⁴ Când Isus din Nazaret a venit pe pământ, toate lucrările Lui mărețe au mărturisit despre spusele Lui. Nimeni nu ar fi trebuit (niciodată) să se îndoiască de El. El a spus, "Dacă nu mă credeți pe Mine, credeți lucrările; dacă nu îl puteți vedea pe El că este Dumnezeu."

¹¹⁵ "Tu te faci Singur! Fiind un om, Tu Te faci Dumnezeu."

¹¹⁶ El a spus, "Dacă nu mă puteți crede pe Mine, atunci credeți lucrările; căci ele sunt mărturiile lui Dumnezeu, purtând mărturie că Eu sunt ce Am spus că Eu sunt. Dacă nu mă puteți crede pe Mine, credeți semnele care trebuiau să Mă însoțească. Nu trebuia ca Mesia să facă aceste lucruri?" Ce a fost El? Mărturie! Ele au purtat mărturie la fiecare pretenție ce El a făcut.

¹¹⁷ Marta a stat acolo lângă Isus, și fratele ei mort și în mormânt. Putrezirea a pătruns înăuntru, trupul lui era dus, și el doar putrezea acolo în mormânt. Bacteriile deja mișunau în trupul lui, viermii pielii. Și fața lui s-a prăbușit înăuntru. Dar ea a spus, "Doamne, noi credem că Tu ești Fiul lui Dumnezeu care trebuia să vină în lume. Suntem siguri de lucrul acesta."

¹¹⁸ El a spus, "Eu sunt învierea și Viața. Cel care crede în Mine, chiar dacă era mort, totuși va trăi. Oricine trăiește și crede în Mine, nu va muri niciodată. Crezi tu asta?"

¹¹⁹ Ea a spus, "Da, Doamne! Da, Doamne, eu cred că Tu ești Fiul lui Dumnezeu, care trebuia să vină în lume."

¹²⁰ "Acum Eu îți voi arăta că Eu sunt Cel ce Am fost, am vorbit că Am fost. Voi da mărturie la aceasta. Eu voi dovedi spusele Mele, că Eu sunt Cel ce sunt. Unde l-ați îngropat?"

Și ea a spus, "Doamne, vino, să vezi."

¹²¹ Apoi, arătându-Și părțile umane. El a plâns cu cei care plâng. El râde cu cei ce râd. El este în biruință cu cei care sunt în biruință. Haideți să-L păstrăm în biruință.

¹²² El a mers la mormânt, și a stat acolo când ei au rostogolit la o parte piatra. Și acolo acel trup mic zăcea acolo, cu viermii în el, putrezit, așezat jos pe pământ, fața prăbușită înăuntru, și cum putrezirea pătrunde. El a vorbit acele Cuvinte, "Lazăre, vino afară!" Și acel om, care a fost mort, s-a ridicat în picioare și a trăit din nou.

¹²³ Aceea a făcut fiecare din spusele lui care le-a spus El vreodată, că El era Fiul lui Dumnezeu. El era mai mult decât Fiul lui Dumnezeu, El a fost atât Fiul cât și Dumnezeu. El a fost locașul lui Dumnezeu, căci nici o a doua persoană nu putea avea vreodată putere ca aceea. A fost nevoie de Dumnezeu Însuși să cheme înapoi viața unui om care era mort și îngropat de patru zile. Propriile Sale lucrări au mărturisit despre fiecare pretenție care El a făcut. El a fost Dumnezeu.

¹²⁴ Noi știm că este adevărat, căci El a spus că a fost. Mărturia profeților. Mărturia naturii. Mărturia despre natură. Mărturia profeților. Mărturia lui Isus.

¹²⁵ Și El niciodată nu S-a lăsat fără un martor. Dumnezeu a avut întotdeauna martorul Său. Și când El a fost aici pe pământ, El a spus, "Este folositor ca Eu să Mă duc; căci, dacă Eu nu mă duc, Eu nu îl pot trimite pe acest Martor; acest nemuritor, Martor Etern."

¹²⁶ El a fost născut de o femeie, de aceea El a trebuit să putrezească... El a trebuit să moară, adică. Dumnezeu nu ar fi lăsat ca trupul Lui să vadă putrezirea. Dar El a trebuit să moară ca un muritor, ca să ia la o parte păcatele noastre.

¹²⁷ Dar înainte ca El să plece, El ne-a lăsat un Martor, Duhul Sfânt. Aproape toți profeții, în jos prin tot veacul, în urmă de tot în începutul timpului, au vorbit despre acest Martor mare care va fi în zilele din urmă, la biserică; marele nostru Martor, Duhul Sfânt.

¹²⁸ Duhul Sfânt este Martorul nostru. El este dovada. El este pecetea. El este dreptul autentic. El este actul abstract de proprietate al fiecărui Cuvânt pe care Dumnezeu l-a rostit. Amin! El este un martor că Cristos trăiește. Și pentru că El trăiește, și noi trăim. El este afirmația autentică.

¹²⁹ Cu o astfel de Persoană să vină în zilele de pe urmă, ca să călăuzească Biserica, se cuvenea lui Dumnezeu să spună poporului Său că El va fi aici. Toți profeții, aproape, dau mărturie despre venirea Lui, a Duhului Sfânt.

¹³⁰ Opt secole înainte ca aceasta să se întâmple, Ioel, fiul lui Petuel, a prorocit că El va veni. Opt sute de ani înainte ca aceasta să se întâmple! Acest mare fiu al lui Petuel, un profet; considerat un nevrotic, ieșit din minți, nervos, din punct de vedere emoțional, deranjat mintal; a prorocit, Ioel 2:28, și a spus:

... va veni la împlinire în zilele din urmă, zice Dumnezeu, Eu voi turna duhul meu peste toată făptura; și fiii și fiucele voastre vor prorocii...

... peste slujitoarele mele și roabele mele Eu voi turna din duhul meu, și ei vor prorocii.

Și Eu voi arăta minuni în ceruri sus și jos pe pământ, semne, stâlpi de foc și fum și abur.

Și va veni la împlinire, înainte de a veni ziua cea mare și înfricoșată a DOMNULUI, că oricine va chema după numele DOMNULUI va fi mântuit:

¹³¹ Cu opt sute de ani înainte ca acest mare Martor să vină, fiul lui Petuel a mărturisit despre Acesta, a profețit despre Acesta. Ce l-a atins pe acel om mic?

¹³² Spuneți-mi ce putea să-i spună unui om, care a fost "născut din femeie, cu puține zile și pline de necaz." Asta-i ce este el. Spuneți-mi ce putea să-i răscolească cea mai lăuntrică ființă a lui, că el a putut să privească prin spațiu și timp, și să vadă acest mare Martor venind la biserică în ziua de pe urmă. Spuneți-mi ce a putut să facă lucrul acesta. Nimic decât un Dumnezeu inteligent, suprem, mare și Atotputernic! Acela-i unicul lucru care o putea face. Să atingă un muritor, "Un om care este născut din femeie, și plin de necaz, și cu puține zile," așa cum a spus Iov 14. "Apare ca o floare, este tăiat jos; da, se pierde, își dă duhul." Dar, pe acel fel de persoană, Duhul, inteligența unui Dumnezeu mareț, puternic poate rupe toate barierele și timpul, să preseze în jos acolo cu Duhul Său, și să-i arate unui muritor ce va veni la împlinire. Aleluia!

¹³³ Dacă aceea nu este o mărturie a viului Dumnezeu, care este? Care poate spune înainte ca să se întâmple! Amin. Care poate vedea înainte ca să se întâmple! Și o prezice, cu inteligență, și precizie perfectă că se întâmplă chiar exact în felul cum a spus. Dacă aceea nu este o mărturie, care este? Ce poate vorbi mai mult despre un Dumnezeu viu? Sigur, El este un martor!

¹³⁴ A profețit că va veni la împlinire, "În zilele din urmă, că El va turna Duhul Său peste toată făptura."

¹³⁵ Șaptezeci și cinci de ani după ce Ioel a profețit. Isaia, fiul lui Amot, a profețit privitor la acest mare Martor care urma să vină la Biserică.

¹³⁶ Despre ce vorbesc eu? Un martor, un martor adevărat, un martor real; Îl aducem prin natură, prin profeți, prin

Biblie. Acum noi Îl primim, venind jos în ziua în care El trebuie să fie dat.

¹³⁷ Șaptezeci și cinci de ani, aproximativ șaptezeci și cinci de ani după ce Ioel a profetizat, apoi Isaia a spus. Fiul lui Amoș, marele profet care a dat Biblia completă, de la Genesa la Apocalipsa, în cele șaptezeci și șase de capitole ale sale; ca o carte, are șaptezeci și șase de cărți în aceasta. Și a început cu creația, în Genesa, și a încheiat în Mileniu. Acest om mare, a prezis despre venirea Duhului Sfânt.

¹³⁸ Să mergem doar înapoi și să citim. Am Isaia 28:11. Să citim doar pentru un moment, și să aflăm aici ce a spus el despre venirea Duhului Sfânt. Isaia, al 28-lea capitol, să începem la a 5-lea verset.

În ziua aceea DOMNUL oștirilor va fi ca o cunună a slavei...

¹³⁹ El vorbește despre această, zi mare când Martorul va veni. Care este cununa noastră? Duhul Sfânt ne încunună!

... o cunună a slavei, și ca o diademă de frumusețe, pentru rămășița poporului său,

¹⁴⁰ Rămășița, "poporul care a rămas." "El va fi o diademă, o cunună a slavei, o diademă de frumusețe!" Gândiți-vă, aceasta este cu șapte sute de ani înainte ca să se întâmple!

... ca un duh de judecată pentru cel care șade în judecată... (Asta-i ce ne face El nouă la altar.)

... ca tărie pentru cei ce întorc lupta... poarta. (Dați-mi voie să văd.) ... care întorc bătălia până la poartă.

¹⁴¹ Cei care stau pentru El și cu El, acest mare Duh (Duhul Sfânt care este prorocit) va fi tăria celui care stă la poartă, în luptă. El este tăria noastră. Noi ne bizuim pe El; nu pe cultură, nu pe educație, nu pe lucrurile din lume. "Nu prin putere, nu prin tărie, ci prin Duhul Meu, zice Domnul." Biserica se odihnește în mod solemn în Aceea! "El va fi tăria celui care stă în poartă." Nu cunoștința lui teologică, nu denomițiunea lui, ci Duhul Sfânt va fi tăria lui. El va fi acela care va sta la poartă. El se va bizui pe tăria Duhului Sfânt ca să-l împingă înapoi pe străin.

Dar cei ce s-au zăpăcit de vin, (acum ascultați), și prin băuturi tari sunt în afara căii, afară "din" cale; preotul și prorocii s-au zăpăcit prin băuturi tari, sunt înghițiți de vin, ei sunt în afara căii prin băuturi tari; ei greșesc în viziune, și se poticesc în judecată.

¹⁴² Cu alte cuvinte, în *vedenie*, ei nici măcar nu cred într-un astfel de lucru. Și în *judecată*, spun, "Oh, atâta timp cât, te înscri la biserică, este în regulă." Și ce avem noi? O grămadă de beți. Urmăriți ce a spus profetul. Aici este martorul lui Dumnezeu.

Căci toate mesele sunt pline de murdărie, de vărsături și murdărie, încât nu este nici un loc curat.

¹⁴³ Nici un loc nu este curat; mesele. Păi, ei intră, bețivi și stricate, și-și iau o bucată de pâine subțire și o taie, și fac împărtășire, unde cel curat și cel necurat mănâncă împreună. Vărsături! Mesele sunt pline de vărsătură.

Pe cine să-l învețe cunoștință, într-o zi ca aceea? și pe cine va... face să înțeleagă învățătura?

¹⁴⁴ Cine ar putea ei să o facă, când ei au propriile lor experiențe teologice și lucruri pe care să se bizuie? Ei nu se vor întoarce la Cuvântul lui Dumnezeu. Ei spun, "Oh, aceea a fost pentru un alt loc. Aceea-i pentru o altă generație." Mesele lor sunt pline de vărsătură. Ascultați la acest profet cu această inteligență supremă a lui Dumnezeu vorbind prin el.

... acei care sunt înțărcați de la lapte, și sunt luați de la sâni? (Nu, prunci de biserică!)

Căci poruncă trebuie să fie peste poruncă...

¹⁴⁵ El vorbește despre Cuvânt acum. Nu spuneți "Tată, Fiu, și Duh Sfânt," când Acesta a spus "Numele lui Isus!" Nu spuneți "să dați mâinile," când El a spus, "născut din nou!"

... porunca trebuie să fie peste poruncă, poruncă peste poruncă; și aliniat... aliniat peste aliniat; puțin aici, și puțin acolo.

Căci cu buze bâlbâitoare și cu alte limbi voi vorbi Eu acestui popor. (Aleluia!)

¹⁴⁶ Cu buze *bâlbâitoare*, "murmur." Poate adunarea doar șade, în reverență și liniște, cineva... cineva poate prinde acel murmur și să înțeleagă ce spune. "Cu buze bâlbâitoare și cu alte limbi voi vorbi Eu poporului acestuia," prorocind despre Duhul Sfânt. "Buze bâlbâitoare, voi vorbi Eu acestui popor."

La care El le zicea, Aceasta este odihna...

¹⁴⁷ Acum, voi fraților Adventiști care luați a șaptea zi, cume cu aceasta?

... Acesta este sabbatul, Aceasta este odihna în care voi puteți lăsa ca cel ostenit să se odihnească; ...

¹⁴⁸ Dumnezeule, dă-ne oameni curajoși care să stea în poartă cu Acela, și care să-L mărturisească!

... Aceasta este odihna în care voi puteți lăsa ca cel ostenit să se odihnească; ... aceasta este înprospătarea; dar ei n-au vrut să asculte.

¹⁴⁹ Aceea este partea tristă, ei nu au vrut să asculte Aceasta. Au dat din cap, și au batjocorit și denigrat, și au mers înainte.

¹⁵⁰ Dar Isaia a profetizat, și a spus că, "Va veni la împlinire că El va trimite Duhul Său, și Acesta va fi o cunună de slavă pentru Biserică, și tărie pentru cel care stă în poartă." Cum să știm că acesta a fost Duhul? A spus, "Căci, cu buze bâlbâitoare și cu alte limbi voi vorbi Eu acestui popor, și aceasta este odihna și înprospătarea."

¹⁵¹ Dar, pentru toată Aceasta, ei au vrut organizațiile lor și denominațiunile lor. Și au mers înainte după mesele lor de vărsătură și lume, și s-au amestecat în plăcerile lucrurilor lumii. Ei nu sunt născuți din nou. Se întorc de la Adevăruri, și se duc la lucrurile lumii; și fac din casa Domnului o urâciune de murdărie, unde au dansuri și petreceri, și chefuiesc; și femei care poartă haine indecente și pantaloni scurți, și își taie părul, și folosesc machiaj; și tot felul de lucruri ca acelea, după cum a profetit Biblia!

¹⁵² Isaia a spus că vor face aceea. Isaia, al 5-lea și al 6-lea capitol. Citiți Aceasta, cum că a spus că femeile vor face asta în zilele de pe urmă. Martorii lui Dumnezeu sunt adevărați. Ei s-au încrezut în deșertăciunile lumii, în loc de puterea lui Dumnezeu, ca săi mântuiască. Acum, aceea a fost la șaptezeci și cinci de ani după Ioel.

¹⁵³ Treizeci de ani după nașterea lui Isus. Am alți câțiva profeți notați aici. Dar la treizeci de ani după nașterea lui Isus, acolo a fost acel prinț printre profeți, (oh, vai) Ioan Botezătorul! Toți oamenii au știut că el era un profet de la Dumnezeu, premergătorul venirii lui Cristos. Care este prezis din nou, în zilele de pe urmă!

¹⁵⁴ Isus a spus, "Ce ați ieșit să vedeți, o trestie clătinată de orice vânt, orice denominațiune să-l întoarcă *pe aici* sau *pe acolo*? Nu Ioan!" A spus, "Ce va-ți dus să vedeți, vreun demnitar cu vreun fel de psihiatru cu el, să-i păstreze îmbrăcămintea *chiar așa-șiașa*, și să-i spună cum trebuie să se îmbrace?" Și El a spus "Felul acela sărută copiii și stau în palatele regilor, și țin discursuri la școli publice, și așa mai departe; el nu este un războinic, nu este în prima linie, nu știe cum să mănuiască o Sabie cu două tăișuri. Vedeți, ei sunt felul care fac lucrul acela. Dar ce v-ați dus să vedeți, un profet?" A spus, "Acum, Eu spun, și mai mult decât un profet!"

¹⁵⁵ Ascultați la acest mare prinț, venind cu o bucată de piele de oaie înfășurată în jurul lui, trăind cu ierburi din pădure. Aleluia! Fără experiență de seminar teologic în spatele lui; ci o experiență că el a vorbit cu Dumnezeu, și s-a născut cu scopul să facă lucrul acesta. Cuvântul a vorbit că el va veni. Da, domnule. A umblat afară pe malurile Iordanului, cu picioarele lui în noroi, a spus, "Să nu credeți, voi Fariseilor care spuneți că 'noi îl avem pe Abraham ca Părintele nostru,' căci eu vă spun, Dumnezeu din pietrele acestea este în stare să ridice copii lui Abraham."

¹⁵⁶ Acel prinț al profeților, acela care a avut privilegiul să-l introducă pe Mesia și a văzut semnul lui Mesia și l-a recunoscut, așa cum avea Lumină a căzut din Cer și a mers asupra Lui, a fost un martor la aceasta! Ce a spus el despre aceasta? Iată cuvântul său, ce acel profet a spus ca martor.

Eu într-adevăr vă botez cu apă spre pocăință: dar cel ce vine după mine care este mai puternic decât mine, eu nu sunt vrednic să-i dezleg încălțăminte: El vă va boteza cu Duhul Sfânt, și cu foc:

Și își are lopata în mână, și el cu desăvârșire își va curăța aria lui, și va strânge grâul în grânar; dar... arde pleava cu foc care nu se stinge.

¹⁵⁷ El a profetit că va veni Martorul pentru Biserică, Duhul Sfânt! "Eu într-adevăr vă botez cu apă; aceea-i misiunea mea. Eu vă voi boteza cu apă, spre pocăință." Aleluia! "Dar vine Unul după mine! Eu port această mărturie cu apă, dar vine Unul care va, trimite ceva și mai mare. El va trimite un alt Martor; nu apă, ci Duh! El vă va boteza cu Duhul Sfânt și Foc." Aleluia! Martorul lui Dumnezeu, El va lua de la voi toată apartenența voastră la biserică! "El vă va da un martor adevărat, căci El vă va boteza cu Duhul Sfânt și Foc. Și lopata Lui este în mâna Lui. Securea este pusă la rădăcina pomului; și orice pom care nu aduce rod bun, va fi tăiat și aruncat în foc. Deci, pocăiți-vă, pregătiți-vă, căci ceasul este aproape." Acel mare prinț, ce mare profet!

¹⁵⁸ Trei ani mai târziu, după ce a profetit, Isus Domnul nostru a terminat lucrarea Lui, lucrarea Lui pe pământ. A spus, "Vă este de folos să Mă duc. Căci, dacă nu Mă duc, Duhul Sfânt nu va veni. Dar Eu mă duc să-L trimit. Peste puțină vreme... Și vreți să știți Cine este El. Peste puțină vreme, și lumea nu Mă va mai vedea; totuși voi Mă veți vedea, căci Eu voi fi cu voi, chiar în voi, până la sfârșitul lumii."

¹⁵⁹ În Luca 24:49, la finalul slujbei Lui, când slujba Lui de pe pământ era terminată, El a spus, în Luca 24:49, "Iată, că Eu trimit făgăduința care aceste mărturii au spus. Vă trimit mărturia despre care a vorbit Isaia. Vă trimit făgăduința despre care a vorbit Ioel. Vă trimit făgăduința care toți profeții, care Tatăl a arătat-o prin profeți, Eu vă trimit peste voi făgăduința Tatălui Meu."

... iată, Eu voi trimite peste voi făgăduința Tatălui Meu; dar rămâneți în cetatea Ierusalim... Opriți propovăduirea voastră, opriți cântatul, nu faceți nimic altceva decât mergeți sus acolo la cetatea Ierusalim, și așteptați până veți fi îmbrăcați cu putere de sus.

¹⁶⁰ Ce fel de martor urma să fie acesta? "Așteptați în Ierusalim până ați completat douăzeci de ani de școală superioară sau seminar"? "Așteptați până vă primiți Licența în Litere"? "Așteptați până ați învățat să-să vorbiți în alte limbi, astfel, dacă se întâmplă ca El să vă cheme în câmpurile de misiune, să puteți vorbi în ele"? Nu, nu a fost asta.

¹⁶¹ Doar lăsați Puterea de Sus să vină, aceasta se va îngriji de Ea însăși când vine. "Așteptați până sunteți îmbrăcați cu Putere." O Dumnezeule, de ce nu pot oamenii să vadă aceasta? Nu este o înscriere la biserică. Este a aștepta după Putere! "Așteptați până sunteți îmbrăcați, cu Putere de Sus, căci Eu Îl voi trimite. El este o făgăduință a lui Dumnezeu, și Eu Îl voi trimite. Eu voi purta mărturie! El, când El vine, El va purta mărturie! Căci, El nu va vorbi despre Sine, ci El va vorbi despre Mine." Amin.

¹⁶² Priviți ce va face El. "El va aduce aceste lucruri care v-am învățat Eu." Nu vreun lucru de seminar. Ce? "El va aduce aceste lucruri care v-am învățat Eu, ca să vă aducă aminte, că ele sunt Cuvintele lui Dumnezeu. Veți uita de

toată experiența voastră de seminar. Veți primi *aceste* lucruri, Cuvintele pe care v-am învățat Eu. El va aduce acele lucruri ca să vă aducă aminte. Și, El va face încă ceva, El vă va arăta lucruri care vor urma să vină." Acela-i Martorul adevărat. Acela-i Martorul adevărat al lui Dumnezeu. "El vă va aduce înapoi Evanghelia, acest Duh Sfânt! Deși Aceasta s-ar putea să fie părăsită de aproape două mii de ani, poate s-ar putea ca ei să O calce în picioare, cu teologia făcută de om; dar când El vine, El vă va aduce înapoi la Aceasta. Nu numai atât, ci El vă va spune lucruri care urmează să vină. El va vorbi prin voi, cu buze bălbâitoare și alte limbi. Toate aceste lucruri le va face El. Tot ce a făgăduit Dumnezeu, El o va face. Eu am... Eu voi trimite făgăduința Tatălui."

¹⁶³ La Cinzecime, când Acesta a venit, ce au spus ei? Au spus, "Noi suntem martorii Lui. Noi suntem martorii că aceste lucruri despre care s-a vorbit au venit la împlinire." Oh, vai! Asta mă face să mă simt religios. Stând acolo sus, au spus, "Noi suntem martorii Lui. Nu avem nici o diplomă." Ce erau ei? Prozeleți, unii dintre ei erau Iudei, renunțați, reci și rigizi, le-a fost luat tot de la ei.

¹⁶⁴ Priviți la acel Simon Petru plin de sine, cum că el credea că era atât de rigid. Nu ar fi mâncat nimic necurat.

¹⁶⁵ Cum e cu acel Pavel plin de sine, persecutând bisericile de peste tot! Ce s-a întâmplat când el l-a întâlnit pe Acela, acel Duh Sfânt, pe drum în jos spre Damasc în acea zi? A stat înaintea lui Festus și a spus, "Nu sunt nebun. Dar după calea care este numită herezie, aceea-i calea după care mă închin Dumnezeului părinților noștri."

¹⁶⁶ Ei au spus, "Noi suntem-noi suntem martorii Lui." Acum, acolo au fost categoric trei martori la Cinzecime.

¹⁶⁷ Primul, Cuvântul acelor profeți, că Dumnezeu va turna Duhul Său în zilele de pe urmă peste oameni. Martorul care l-au avut profeții, a fost Cuvântul lui Dumnezeu, Acesta a fost împlinit. Acela a fost un martor, mesajul profeților a fost împlinit! "Eu voi turna din Duhul Meu peste toată făptura. Ei vor avea buze bălbâitoare, și cu alte limbi voi vorbi Eu acestui popor." Acolo era. Ei nu au putut tăgădui aceasta. Atunci, acolo au fost trei martori. Acela a fost unul, căci Cuvântul profeților a fost împlinit.

¹⁶⁸ Un alt martor, a fost poporul. Ei mărturiseau, "Ceva s-a întâmplat!"

¹⁶⁹ "Am fost ascuns sus acolo într-o cameră. Eram prea timid. Îmi era rușine. Eu-eu-eu știu că El a fost luat, și îmi-îmi era rușinede tot acest mare grup impunător de pe aici. Îmi era rușine de ei. Îmi era rușine că eu aș, poate, nu am vrut să spun nimic privitor la aceasta, pentru că mă temeam că voi începe ceva emoțional, altceva."

¹⁷⁰ Asta-i ce este treaba cu bisericile realizate singure astăzi. Se tem că vor cauza prea multă perturbare. Se tem că vor face ceva care nu este bine. Oh, tu, creată singură, mulțumită de tine! Ceea ce avem noi nevoie este o cinzecime! Ceea ce avem nevoie este o umplere, o venire a Duhului Sfânt!

¹⁷¹ Au spus, "Noi suntem martorii Lui, pentru că suntem umpluți cu Acesta!" Petru a spus, "Voi bărbați din Iudea, și voi care locuiți în Ierusalim, să vă fie cunoscut lucrul acesta. Aceștia nu sunt beți cum vă închipuiți voi, văzând că nu este decât al treilea ceas din zi. Ci acesta este Acela despre care s-a vorbit prin profetul Ioel, 'Va veni la împlinire în zilele de pe urmă, zice Dumnezeu, că Eu voi turna Duhul Meu peste toată făptura.' Noi purtăm mărturie că Cuvintele profetului sunt adevărate, pentru că noi suntem umpluți acum!" Oh, vai!

¹⁷² Asta-i de ce avem noi nevoie. Asta-i de ce are nevoie biserica. Asta-i ce acești, o sută șaptezeci de milioane de Creștini declarați în jurul lumii, au nevoie, este o altă cinzecime! Nu să ne întoarcem să studiem douăzeci și cinci de ani; ci o umplere a Duhului Sfânt, un martor în lăuntrul vostru, purtând mărturie despre învierea lui Cristos, și la Cuvântul lui Dumnezeu. "Ioan a stat pe Insula Patmos, pentru Cuvântul lui Dumnezeu, mărturia Cuvântului lui Dumnezeu."

¹⁷³ Acolo a fost împlinit Cuvântul profeților. Acolo a fost poporul care a purtat mărturie. Și acolo a fost Însuși Duhul Sfânt! Acolo sunt trei. Și Biblia a spus, "În gura a trei martori, să fie fiecare cuvânt întemeiat." Așa este.

Acolo a fost împlinit Cuvântul profeților.

¹⁷⁴ Acolo a fost poporul, au spus, "Ceva mi s-a întâmplat! Ceva s-a întâmplat! Nu îmi mai este frică. Nu-mi mai este frică de moarte. Nu-mi este frică de nimic. Ceva s-a întâmplat! Am uitat toată teologia mea. Am uitat toate tradițiile create de om. Ceva s-a întâmplat! Să vă fie cunoscut lucrul acesta, și ascultați la cuvintele mele, aceștia nu sunt beți!" Ei, ei și-au pierdut toată demnitatea. Ei erau doar beți în Duhul! Doar...

¹⁷⁵ Asta-i ce avem noi nevoie. Asta-i ce avem nevoie, un grup sănătos, de oameni sensibili care pot merge în fața lui Dumnezeu, și să spună, "Doamne, nu mă fă un membru de biserică, ci fă-mă un martor! Toarnă Duhul Tău peste mine, și umple-mă. Lasă-mă să fiu martorul Tău." Asta-i ce avem noi nevoie. Asta-i de ce lipsă suferă biserica astăzi. Starea ei anemică, este pentru că aceasta a respins Sângele lui Isus Cristos.

¹⁷⁶ Da, Duhul Sfânt poartă mărturie, Însuși, spunând, "Așa este!" Acolo se aflau ei. Și oamenii nu puteau tăgădui Aceasta.

¹⁷⁷ Acești oameni nu au așteptat în școală ca să afle vreo mare educație. Erau oameni ignoranți și ne învățați, pescari și țărani. Erau oameni de rând. Biblia a spus, "Oamenii de rând îl ascultau pe Isus, bucușii." Nu lepădăturile, nu, nu celebritatea, ci, "Oamenii de rând îl ascultau, bucușii." Și acolo erau oameni de rând, ei L-au ascultat, și au spus, "Noi suntem martori că am primit Ceva; și nu știm, cu greu, propria noastră limbă."

¹⁷⁸ Dar oamenii au spus, "Cum de îi înțelegem? Nu sunt ei toți Galileeni?" Galileenii erau o clasă de oameni săraci.

Au spus, "Cum de îi auzim pe acei Galileeni vorbind fiecăruia în limba noastră în care ne-am născut?"

¹⁷⁹ Dând mărturie despre Duhul Sfânt, purtând mărturie că Cuvântul lui Dumnezeu a fost împlinit! "Eu voi turna din Duhul Meu peste toată făptura. Și cu buze bălbâitoare și alte limbi voi vorbi Eu acestui popor, și aceasta este odihna." Purtând mărturie; un martor. Aceasta este evidența acestui lucru. Sigur.

A avut trei martori. Ce?

¹⁸⁰ Cuvântul profeților, Cuvântul lui Dumnezeu. Pentru că, acei profeți nu au vorbit cuvântul lor, ci a fost Cuvântul lui Dumnezeu așa cum El L-a pus în gura lor.

¹⁸¹ Stau aici acum și mă uit la un mic Norvegian, doctorește, doctor, doctor medical șezând aici, care a venit tot drumul din Norvegia, până aici ca săi se facă rugăciune. Și seara trecută, în timp ce ședeam împreună într-un interviu personal, Duhul Sfânt s-a mișcat în încăpere.

¹⁸² A spus, "Eu aștept, Frate Branham, să văd ce va fi spus."

¹⁸³ Acolo Duhul Sfânt s-a dus în urmă de tot în viața lui, în urmă de tot până unde ceva s-a întâmplat, i-a spus despre aceasta și ce s-a întâmplat, și ce condiție, tot cu privire la aceasta, și i-a spus acel lucru. Ce a fost? Duhul lui Dumnezeu dând mărturie!

¹⁸⁴ Este poate un alt ins mic șezând aici, de asemenea, Biserica Fratelui Palmer l-a trimis. Tot confuz, și ne știind ce să facă, și a devenit sfâșiat privitor la ceva. Un ins mic plăcut; presupun că el s-a dus acasă. Dar acolo era... el l-a trimis aici. Fratele Palmer mi-a scris o scrisoare, și a spus, "Frate Branham, știu că este un timp încordat," sau ceva de genul acela, "dar când poți să ai ocazia, să-l vezi, pentru că este un frate bun." Și-și biserica l-a trimis sus. El a fost la interviu. În timp ce ședeam acolo, acest ceva mare adânc în mintea lui, înainte ca el să aibă o șansă să spună ceva, Duhul Sfânt s-a întins în jos și a prins aceasta, a adus-o la suprafață, i-a arătat-o. Și el s-a bucurat, și lacrimile îi curgeau pe obraji. De ce? Dumnezeu purtând mărturie! Prin ce, prin William Branham? Nu, domnule. Prin Duhul Sfânt! Amin. Acela este Martorul lui Dumnezeu.

¹⁸⁵ Dați-mi voie să vă spun altceva. De ce a făcut... Acest ins mic care stă acolo, numit Higginbotham, a fost un diacon aici în biserică; a slujit la timpul lui, și acum doar un membru loial. S-a ridicat, în această dimineață, ca să vorbească în limbi, cred, și să procească. De ce acel Duh Sfânt, a spus, în această dimineață, când el dădea interpretarea, "L-am uns pe slujitorul Meu ca să vă aducă lucruri care voi ar trebui să le știți"? Oh, oh, oh! De ce? Și l-am auzit stând aici, cu capul meu aplecat, sufocându-mi lacrimile jos prin inima mea. Acel om nu știa mai mult, nu i-am spus o vorbă lui sau la nimeni altul, despre ce vorbesc, pentru că doar vin la amvon. Și acolo era el, a descoperit textul, și a spus oamenilor să se pună în ordine pentru Acesta. "Eu vă voi vorbi," a spus, "Eu l-am trimis la multe națiuni, la multe popoare, același Mesaj. Și Eu vă voi vorbi, în această dimineață. Luați aminte la Aceasta," El a spus, "căci Eu l-am uns și l-am trimis înăuntru." O Dumnezeule! Ce este? Duhul Sfânt, Martorul adevărat al lui Dumnezeu. Ce este? Dumnezeirea locuind în om! Aleluia!

¹⁸⁶ Ce? Biserică, acela-i motivul că eu nu pot accepta botezul Duhului Sfânt prin plâns, tremurând, sau vorbind în limbi, sau ceva senzație. Ele sunt în regulă, acum. Vedeți? Acele, acele lucruri sunt în regulă, dar diavolul poate imita aceea atât de real.

¹⁸⁷ Dar Duhul Sfânt este Dumnezeire, Dumnezeu locuind în om! Este mai mult decât o senzație. Este mai mult decât a vorbi în limbi. Este mai mult decât a striga în Duhul. Este mai mult decât a plânge. Este mai mult decât înscriere la biserică. Este Dumnezeu locuind în om. Dumnezeirea, Dumnezeu Însuși locuind în acea persoană, când el poate vorbi și este la fel cum ar vorbi Dumnezeu, aceea este Biserica lui Isus Cristos. Acela-i felul cum prima Biserică apostolică a mers înainte.

¹⁸⁸ Cât de diferite, bisericile de astăzi! Cât de diferit, că noi ne-am îndepărtat de Aceasta, de când au început organizația noastră denominațională, cam pe la secolul al doilea după Cristos, în biserică Catolică timpurie, înființând organizația, și învățând filozofia omului.

¹⁸⁹ Astăzi, sunt mulți oameni, noi suntem oameni făcători de bine. Ne înscriem la biserică. Ascultați-mă. Iată despre ce vorbea Fratele Higginbotham în dimineața aceasta; nu Higginbotham, ci Duhul Sfânt a vorbit prin el. Noi suntem oameni făcători de bine. Ne înscriem la biserică, și vrem să fim așa de iubitori și de drăguți. Vedeți? Noi doar nu vrem să rănim simțurile nimănui, sigur că nu. Vrem-să fim un Creștin așa de drăguț. Vrem noi vrem să-l fabricăm pe Cristos.

¹⁹⁰ Cristos nu este fabricat! Aleluia! Oh, dacă aș fi putut doar să primesc câteva Cuvinte pe care Dumnezeu să mi le dea, astfel ca voi să vedeți ce vreau să spun.

¹⁹¹ Unei oi nu i se cere să aibă lână. Nu i se cere să fabrice niște lână anul acesta. Dacă este o oaie, va avea lână pentru că este o oaie. Nu trebuie să spună, „Ei bine, acum eu-eu sunteu sunt... Cred că sunt o oaie, așa că mai bine să mă grăbesc pe aici, eu trebuie să fac niște lână pentru stăpân." Ea nu trebuie să se îngrijoreze privitor la aceea. Atâta timp cât ea este o oaie, ea va avea lână. Nu trebuie să o fabrice.

¹⁹² Acum, voi nu trebuie să fabricați nici o pioșenie făcută de voi, și, "Eu, eu am... eu, acum nu ar trebui să fac asta, știu că eu sunt un Creștin." Oh, frate, încercând să se salveze prin sine însuși, prin propriile lui eforturi omenești! Deși, sincer.

¹⁹³ Treaba este că, sunt amvoane slabe, școli slabe, seminarii slabe. Asta-i ce se petrece, învățând teologia omului! Ei dau... Tu spui, astăzi, tăria unui Creștin, ei doar...

"Tu ești un Creștin?"

"Oh, eu sunt Metodist."

"Tu ești un Creștin?"

"Oh, eu-eu-eu sunt Baptist."

Acum, aceea este tăria Creștinătății.

¹⁹⁴ Ce diferit! Aleluia! Ce diferit de la acea primă Biserică! Ei nu aveau nimic din aceste lucruri să spună. Dar ei au fost umpluți cu o Energie, o Putere a Duhului Sfânt, care i-a eliberat de păcat și moarte. Nu erau nominali. Aveau o dragoste de Dumnezeu care ardea în inimile lor, care i-a trimis la moarte.

¹⁹⁵ Becky, fiica mea, îmi citea, *Gladiatorii*, seara trecută. A spus, "Ascultă asta, tati." Și nu pot în momentul ăsta, îmi pare rău, nu-mi amintesc numele. Dar un-un tânăr Creștin a fost aruncat afară, ca un gladiator, ca să lupte la arena Romană.

Eu am stat în acea arenă, rugându-mă. Vechile ziduri se prăbușesc.

¹⁹⁶ Și când se așezau acolo, și ei-lor doar le plăcea să-i vadă. Trebuiau să se ucidă unul pe celălalt. Dumnezeu vorbind... În zilele din trecut, ei-ei doar se întâlneau unul cu altul și se ucideau unul pe altul, și asta era tot. Dumnezeu era împotriva aceluia fapt.

¹⁹⁷ Și unul chiar dintre... unul din-unul chiar din primele semne ale Creștinătății, a refuzat să ucidă un om. Așa este. Și îl poți ucide în mai multe feluri decât să-l străpungi cu un cuțit; să vorbești împotriva caracterului său, în multe feluri o poți face.

¹⁹⁸ Dar acest gladiator, ei au dezlegat un leu pe el. Și cu tăria și puterea lui Dumnezeu, el a ucis acel leu cu sabia lui, un cuțit. Oamenii au aplaudat; a fost curajos. S-au ridicat. Au dezlegat un altul, și el l-a ucis cu sabia lui. Și apoi au dezlegat un om, unul mare, puternic, înalt, păgân African negru. Și acest Creștin a trebuit să lupte cu el, ceea ce el nu a vrut să facă. Dar, în luptă, el l-a doborât jos pe African, avea sabia lui chiar îndreptată asupra lui. Desigur, Africanul a spus, "Domnule, ucide-mă rapid, așa ca să nu sufăr. Nu mă chinui. Ucide-mă rapid!"

¹⁹⁹ Creștinul și-a aruncat sabia, și-a scos armura, a ieșit înaintea împăratului, și a spus, "Impărate, eu sunt un Creștin. Domnul și Mântuitorul meu ne interzice să ne luăm viața unul la altul. Voi lua viața unui animal sălbatic, dar nu a fratelui meu. Refuz să ucid un om."

²⁰⁰ Toți împărații Romei, și așa mai departe, s-au ridicat în picioare, și au spus, "Tu vrei să spui că un gladiator sclav va refuza să se supună glasului Romei?"

²⁰¹ Și ei l-au chemat pe om, "Sari sus, și ia sabia aceea și ucide-l!" El a sărit sus, și a luat sabia Creștinului. Creștinul, neînarmat, și-a deschis brațele. Și omul l-a străpuns prin inimă, cu o sabie; direct prin inima lui, cu o sabie. Și când gâlgăiturile, în timp ce sângele țâșnea, și umplea plămâniilor lui, când acest cuțit mare i-a trecut prin plămâniilor lui, micuțul Creștin a căzut în genunchi, și a spus, "Doamne Isuse, primește duhul meu." Și noi vorbim despre a suferi pentru Cristos? Care va fi mărturia noastră, cu oameni ca acela?

Oh, credința părinților noștri! Încă vie
În ciuda temniței, flăcării, și sabiei.

²⁰² Aceia au fost oameni, pentru care a însemnat moartea pentru a-l mărturisi pe Cristos. Ce au fost ei? Ei l-au primit pe Martor. Au fost umpluți cu Duhul Sfânt. Acei Creștini dintâi nu se temeau de moarte. După aceea, Imperiul Roman și-a dat seama că era ceva cu ei. Ce au făcut ei? Au nominalizat aceasta, au mers înainte și au făcut o denominațiune din aceasta; și doar îi aduce înăuntru prin pretinderi, fără să-l primească pe acest Martor.

²⁰³ Și iată unde ne aflăm noi astăzi, Luteran, Baptist, Prezbiterian, și prea mulți Penticostali, așa-zisi, ne ducem în jos în această călătorie fără să-l primim pe Martorul lui Dumnezeu. Și Duhul Sfânt este Martorul nostru. Da, domnule. Ce diferit, acele biserici din ziua aceea!

²⁰⁴ Biserica de azi este, "Doar înscrie-te la biserică." Așa cum este vechea zicală, "Când un om se înscrie la biserică, își pune pe el o haină nouă." Așa este. Dar când este umplut cu Martorul, ei pun un om nou în haină. Nu este o haină nouă pe om; este un om nou în haină! Ceea ce avem nevoie astăzi este de mai mulți oameni noi în haină! Acea este haina clerică, despre care vorbesc. Da, noi avem nevoie de aceasta diferit. Cea timpurie...

²⁰⁵ Această biserică astăzi încearcă să se salveze singură, cu propriile fapte bune. "Oh, eu sunt un Creștin, trebuie să fiu foarte drăguț. Trebuie să fac *acest lucru*."

²⁰⁶ Dar acea primă biserică, ce făceau ei? Așteptau. Nu încercând să se schimbe pe ei înșiși, ci așteptau după Însuși Dumnezeu să vină și să-i schimbe, din Farisei, în martori.

²⁰⁷ Și ceea ce avem noi nevoie astăzi este o altă așteptare după Duhul Sfânt, Martorul lui Dumnezeu, să vină să ne schimbe dintr-o grămadă de Farisei, reci și înțepeniți, în martori ai învierii lui Isus Cristos. Aleluia! Duhul Sfânt nu este o carcasă goală, un loc unde oamenii merg și...

²⁰⁸ Și biserica nu este o carcasă goală, adică, un loc unde oamenii merg, și o hală mare și veche, clădire, sau așa ceva, în valoare de o sută de milioane de dolari, sau așa ceva. Și noi ne cheltuim toți banii noștri pe așa ceva, băgând milioane și milioane și milioane de dolari. Biserica este mai bine astăzi, financiar, decât a fost vreodată. Dar, noi cumpărăm clădiri. Și aici văd că o organizație mare bagă șase milioane de dolari, aici în Missouri, într-un loc. Unde ei, tot timpul... și noi spunem, "Venirea Domnului este aproape," o mișcare Penticostală. Ceilalți sunt... Penticostalii, vin afară de pe străzile laterale, și lucruri ca acelea, și ei încearcă să construiască cele mai mari clădiri, și să găsească cel mai școlat predicator pe care îl pot aduce înăuntru.

²⁰⁹ Și ei se îndepărtează de toată umplerea Duhului Sfânt, se îndepărtează de vindecarea Divină, se îndepărtează de Duhul Sfânt, Puterea!

²¹⁰ Și tot ce facem noi acum este să încercăm să ne întrecem cu Metodistii. Și acum ne-am unit cu aceste ligi mari ale bisericilor, și așa mai departe, negând în mod absolut poziția noastră evanghelică, pentru că ne-am organizat, afiliat. Acum ei aparțin la Consiliul Bisericilor. Ce rușine! Ce dizgrație, pentru un astfel de lucru! Ce păcat, cu oportunitățile unei lumi muribunde, cu comunismul care o devorează! Și comunismul a fost format din pricina slăbiciunii Creștinismului; așa este, așa-zis Creștinism.

²¹¹ Ce oportunitate are astăzi Biserica viului Dumnezeu, să se ridice pe picioarele ei, cu un martor al botezului Duhului Sfânt, și să zguduie această lume!

²¹² În Biblie, Ieremia, al 42-lea capitol, ei au avut un timp cum îl au ei acum. Le era teamă că regele Babilonului venea să-i ia. Și toată celebritatea, și marii ofițeri și lucruri, nu îi credeau pe acei profeți. Ei vroiau doar să zică că au făcut-o, ca să fie religioși. Astfel l-au chemat pe bătrânul Ieremia, și se gândeau că el era un nebun. L-au adus acolo din pustie, probabil cu pătura înfășurată în jurul lui, și părul atârându-i pe față, mânca ierburi, și orice putea găsi afară în pustie, ca să mănânce. S-au apropiat, și au spus, "Profetule, află de voia Domnului, pentru noi." Au spus, "Spune-ne ce trebuie să facem. Și noi ne vom supune Domnului, fie că este bine sau rău."

El a spus, "Îl voi căuta pe Domnul pentru voi, atunci."

²¹³ El a ieșit, a fost plecat zece zile înainte ca Domnul să-l vorbească. S-a întors, și i-a chemat pe toți laolaltă, și a spus, "Eu am AȘA VORBEȘTE DOMNUL." A spus, "Ascultă, poporul!" Aleluia! "Căci vouă vă este frică de împăratul Babilonului," cum ne este nouă frică de Rusia. A spus, "Voi toți vă pregătiți să fugiți jos în Egipt, căci știți că el vine."

²¹⁴ Și noi fugim dintr-un oraș în altul, încercând să scăpăm de bombele atomice, și construim adăposturi și de toate. La ce va folosi? Scăpați de chestiunea păcatului!

²¹⁵ Ieremia a spus, "Dacă vă veți întoarce la Dumnezeu, vă veți da inima lui Dumnezeu, vă veți întoarce inimile înapoi, și veți păzi Poruncile Lui și toate orânduiri Lui, și veți face aceste lucruri care sunt corecte, atunci nu vă temeți de împăratul Babilonului."

²¹⁶ Știți ce a spus poporul când l-au auzit pe-pe martorul lui Dumnezeu? Au spus, "Tu procești fals. Noi mergem în Egipt."

²¹⁷ Când au ajuns acolo, Ieremia a venit și a luat două pietre, și le-a pus în groapa de nămol, a spus, "Robul Meu, Împăratul Nebucadnețar, va veni direct jos aici. El o va cuceri, oricum! Voi veți muri de sabie, oricum."

²¹⁸ Frate, nu este nici o cale în această zi, deloc, de scăpare de această osândă care-i așteaptă pe oameni; în afară de o pocăință de modă veche, trimisă de Duhul Sfânt.

²¹⁹ Nu am nimic împotriva fraților mei. Și vorbesc de mine însumi, dar, noi suntem evangheliști. Billy Graham, un evanghelist mare; Oral Roberts, un evanghelist mare. Ei sunt oameni mari. Noi îi apreciem.

²²⁰ Dar, noi nu avem nevoie de evangheliști. Ce este asta? Politica de organizare, aducând împreună toate grupurile Metodiste și Baptiste și toate cele Penticostale, să coopereze și să arate cât de mari putem fi, și pe câți îi putem atrage. Noi nu avem nevoie de asta.

²²¹ Avem nevoie de o așteptare după Dumnezeu, până când Duhul Sfânt vine cu Puterea de eliberare. Avem nevoie de salvațiști, nu evangheliști. Avem nevoie de mântuire. "Noi putem lua acest munte! Cine este acel munte înaintea noastră, Zorobabel? 'Acesta va fi ca o câmpie,' Dumnezeu a spus, 'Rămâneți în țară.'" Așa este.

²²² Ceea ce avem noi nevoie astăzi este (nu o trezire) o erupere de mântuire, ca în zilele trezirii lui Welsh! Când oamenii în magazine se simțeau condamnați, plângând, crășmele de contrabandă și locurile de desfătare au închis, și s-au dus să plângă și să se roage, iată de ce avem nevoie noi astăzi. Nu să ne adunăm o sută cinczeci de mii, cum au făcut ei zilele trecute, unii dintre ei spunând "ave Maria," și ceilalți spunând altceva, o rugăciune mică; și se duc afară la o băutură amicală, și se duc înapoi. Aceea nu este o zi de rugăciune. Noi avem nevoie de o zi de plâns și jale, și așteptând până când Dumnezeu trimite Duhul Sfânt, Martorul Lui! Nu o carcasă goală, nu o denominațiune goală; ci Dumnezeuirea să locuiască în om!

²²³ Isus a spus, în Marcu 16, că Duhul Sfânt, când El vine, El va mărturisi în fiecare generație care urmează, până la sfârșit. El a spus, "Aceste semne! Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la fiecare făptură; aceste semne îi vor însoți pe cei ce cred, în Numele Meu vor scoate draci." Cât timp va fi acest Martor? Până la sfârșitul lumii! Cât timp? În fiecare generație! "În Numele Meu vor scoate draci. Vor vorbi în limbi noi. Dacă vor lua în mână șerpi, sau

vor bea lucruri de moarte, nu-i va vătăma. Dacă își vor pune mâinile peste bolnavi, se vor însănătoși." Isus a spus că Duhul Sfânt pe care îl va trimite El va fi un Martor, până la sfârșitul veacului, în fiecare generație după aceea.

²²⁴ Acum, fiindcă El a spus lucrul acela, noi suntem martorii Lui! Amin. În încheiere, ascultați atenți, puneți-vă în funcție înțelegerea acum și ascultați în timp ce eu închei. Noi suntem martorii Lui, care am primit din Duhul Său.

²²⁵ Cuvântul Lui mărturisește, "În zilele din urmă, că, va veni o lepădare, și va veni o epocă a bisericii rece, formală, fără putere." Asta-i în ce trăim noi. O biserică care nu are putere, "Având o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i Puterea, depărtați-vă de așa ceva!" El a dat semnul, că, "Vor fi timpuri când un om va șede în templul lui Dumnezeu, arătându-se că el era Dumnezeu. El va veni, guvernând națiunile." Ce perfect, toate aceste lucruri! Cât de perfect a fost Cuvântul lui Dumnezeu!

²²⁶ Cum împăratul Nebucadnețar, în trecut acolo când a visat acel vis, și Daniel l-a interpretat pentru el; cum acele împărății, fiecare, de la cea Babiloniană, la cea Mezo Persiană, la cea a Grecilor, și la a Romanilor; chiar cum au căzut, chiar data exactă, timpul, și exact felul cum Dumnezeu a spus că va fi.

²²⁷ Cuvântul lui Dumnezeu este un martor adevărat! Și Cuvântul lui Dumnezeu a spus, "În zilele din urmă vor veni timpuri grele, și inimile oamenilor vor ceda de frică, și nedumerire de vremuri, și strâmtorare printre neamuri. Și va veni o lepădare de la Biserică. Și se vor ridica oameni, și se vor arăta mari demnitari și așa mai departe, și vor-vor îndepărta puterea de la Biserică; și au o formă de evlavie, și tăgăduiesc adevărata Putere a lui Dumnezeu." Înscriere la Biserică! El a vorbit despre biserică că va ajunge în acea stare.

²²⁸ Noi suntem un martor că Cuvântul lui Dumnezeu este împlinit. Biserica este în aceea, fiecare organizație este în aceeași stare chiar acum. Eu așa... așa provoca orice om să-mi arate vreo organizație în flăcări pentru Dumnezeu, umplută cu Duhul Sfânt, cu semne să-i însoțească. Ridicați-vă și spuneți-mi una, oricare organizație! Nu există un astfel de lucru. Nu este pe pagini. Așa este. Sunt toate fără putere și moarte. Înțelegeți!

²²⁹ Dar El a profetizat și că va fi o Biserică reală în acea zi, o turmă mică, o rămășiță. El a spus că va fi, și va fi. "Va fi un popor care își cunoaște Dumnezeul," a spus profetul, "va face lucruri mărețe în zilele de pe urmă."

²³⁰ A spus că vor fi Lumini de seară în ziua din urmă. Profetul a spus așa! Martorul adevărat al lui Dumnezeu a spus așa, "Vor fi Lumini de seară." Cum este o Lumină de seară? La fel ca Lumina dimineții. Profetul a spus, "Va fi o zi unde nu va fi nici noapte nici zi," un timp mohorât cum este astăzi afară, lumină doar cât să vedeți să vă mișcați în jur. Dar a spus, "În timpul serii, va fi Lumină." Ce va fi aceasta? Vuiet, venind înapoi, întorcându-se la vremea de la început! "Vor fi Lumini de seară în ziua de pe urmă, strălucind."

²³¹ A spus, "Se va ridica un profet în zilele de pe urmă," Maleahi 4, "dând semnele din zilele lui Lot, și așa mai departe, și profetind ca oamenii să se întoarcă înapoi, Întorceți-vă înapoi la Credința celor dintâi părinți penticostali! Întorceți-vă înapoi la original! Întorceți-vă înapoi la Biblie! Îndepărtați-vă de la organizații și denominațiuni, și întorceți-vă la cea dintâi! Mergeți înapoi la cinzecimea originală, la umplerea originală a Duhului Sfânt, la Puterea originală a lui Dumnezeu!" Cuvântul mărturisește că aceea se va întâmpla.

Va fi Lumină în timpul serii,
Cărarea slavei cu siguranță o veți găsi;
Pe calea apei, este Lumina astăzi,
Îngropați în Numele prețios al lui Isus.
Tânăr și bătrân, pocăiți-vă de toate păcatele voastre,
Duhul Sfânt cu siguranță va veni înăuntru;
Luminile de seară au venit,
Aceasta este dovada că Dumnezeu și Cristos sunt unul.

²³² Martorul lui Dumnezeu, Duhul Sfânt, Duhul Sfânt Însuși trăind în noi, nu se va afilia niciodată în organizație. Nu îl puteți organiza pe Dumnezeu. El este Dumnezeu! Ce va face acesta? Va merge înapoi în felul cum a fost la început. Se va duce din nou la început, înapoi la original, înapoi de unde a început. Va boteza la fel cum au făcut-o ei. Va învăța Duhul Sfânt la fel cum au făcut-o. Ei îi vor învăța pe oameni la fel cum au făcut-o. Se va abține de la organizații cum au făcut ei. Va avea un loc pentru toți, cum au făcut ei, cine va veni. Vor fi curați și sfinți cum au făcut ei. Vor fi umpluți cu Duhul cum erau ei. Vor fi neînfricați cum erau ei. Și aceleași lucruri care li s-a întâmplat lor, li se va întâmpla acestora din zilele de pe urmă, în Luminile de seară, cum a fost înainte în trecut.

Dumnezeule, trimite acel Glas, cheamă!

²³³ Noi avem tot felul de martori. Avem tot felul. Avem martor Metodist, martor Baptist, martori Prezbiterieni, martori Catolici. Voi predica Duminica viitoare, cu voia Domnului, despre cele patru stagii diferite ale bisericii, dacă este voia Domnului. Acum noi avem tot felul de martori astăzi, dar este un singur Martor adevărat.

²³⁴ Natura încă mărturisește că există un Dumnezeu. El încă rămâne Dumnezeu, cum a fost El, primul pom pe care L-a creat vreodată. Așa este? [Adunarea spune, "Amin." – Ed.]

²³⁵ Profetii, profetii din trecut, mărturisesc și au avut Cuvântul lui Dumnezeu, și au vorbit Cuvântul lui Dumnezeu, și Acesta a fost împlinit chiar înaintea lor. Și Dumnezeu a spus, "Dacă este printre voi unul, care este duhovnicesc sau un profet, Eu Domnul Mă voi face de cunoscut lui, în vedenii, îi voi vorbi în vise. Și dacă ce spune el se împlinește,

atunci să-l ascultați."

²³⁶ Același Dumnezeu face același lucru astăzi. Vedem chiar același lucru întâmplându-se. El a vorbit despre Luminile serii, că vor veni, o întoarcere. "Se va ridica unul, care va întoarce Credința copiilor înapoi la părinți, înainte de a veni acea zi mare și înfricoșată a Domnului care va arde pământul ca un cuptor."

²³⁷ Și noi vedem bombele atomice atârând acolo. Vedem unde Rusia le-a explodat pe ale lor, zilele trecute, de cincizeci de ori mai arzătoare și mai puternice decât cea a Hiroshimei. Nu-i de mirare că Japonia strigă după pace, plângând și rugându-se! Hiroshima, când le-a ars ochii și limbile, la sute de mile depărtare, și aceasta care au explodat-o ei a fost de cincizeci de ori mai puternică. Acum înțeleg cum căderile radioactive au ocolit America, așa cum au mers în jur; dar când vin înapoi, vin peste America din nou. Cădere radioactivă. Adăposturi.

²³⁸ Vă spun, este timpul de cădere afară, în regulă, să cădem afară din lucrurile lumii! "Unde vei cădea tu, Frate Branham?" Înapoi în brațele lui Dumnezeu! Așa este. Lăsați ca Duhul Sfânt să poarte mărturie. El este Martorul lui Dumnezeu.

Să ne rugăm.

"Unde ar trebui să cădem, Frate Branham?"

²³⁹ Noi credem Aceasta. Credem că Cuvântul este adevărat. Noi vedem că Acesta este adevărat. Vedem că El a profețit aceasta în zilele din urmă. Vedem lucrul acesta. Vedem pomul Lui purtând mărturie. Vedem florile Lui purtând mărturie. Vedem Cuvântul Lui purtând mărturie. Vedem Duhul Lui purtând mărturie.

"Ce trebuie să facem noi, Frate Branham?"

²⁴⁰ Cădeți afară, cădeți afară din lume. Cădeți afară din lucrurile în care sunteți. Bizuiți-vă doar, doar...

"Unde vom cădea noi, Frate Branham?"

²⁴¹ Retrageți-vă în brațele lui Dumnezeu, spuneți, "Doamne, umple-mă. Umple-mă, O Doamne, cu Martorul Tău. Lasă ca Duhul Sfânt să fie călăuză mea. Nu-L lăsa... Nu mă lăsa să merg în jur în fiecare zi, zicând, 'Ei bine, eu-eu-eu sunt un Creștin, eu nu trebuie să fac *aceasta* și nu trebuie să fac *aceea*.' Fă ca eu să fiu doar atât de energizat, cu Duhul Sfânt, încât sufletul meu să nu poată sta liniștit."

Voi spuneți, "Mă tem de fanatism."

²⁴² Nu vă faceți griji. Dacă cădeți în brațele lui Dumnezeu, acolo nu va fi nici un pic de fanatism.

²⁴³ În trezirea Welsh, când marele lider al acelei treziri Welsh... Ei i-au spus, au spus, "Vei avea o grămadă de fanatism."

²⁴⁴ Singurele cuvinte pe care le-a vorbit, au fost, "Relaxați-vă, și lăsați-l pe Duhul Sfânt să facă ce vrea El; relaxați-vă, și lăsați-l pe Duhul Sfânt." Nu s-a ridicat nici un strop de fanatism. Nu, ei au fost toți cu adevărat născuți din Duhul.

²⁴⁵ Trezire a Duhului Sfânt! O Dumnezeule, trimite-L peste biserița mea, Tată! Trimite-L peste acești oameni în așteptare! Așa cum cântăm acea, cântare veche, Tată, așa de multe ori:

Ei erau în clădirea de sus,
Erau toți într-un acord,
Când Duhul Sfânt a coborât
Care a fost promis de Domnul nostru.

O Doamne, trimite Puterea Ta chiar acum,
Doamne, trimite Puterea Ta chiar acum;
Da, O Doamne, trimite Puterea Ta chiar acum
Și botează pe fiecare.

²⁴⁶ Dumnezeule Tată, de la copiii mici, eu am două fete și doi băieți în această încăpere astăzi, Doamne, tinerei; Doamne, trimite Puterea peste ei. Alți bărbați și femei sunt aici cu tinerei; trimite Puterea chiar acum.

²⁴⁷ Mame sunt așezate aici, și tați, poate dacă ar muri astăzi, ei ar trebui să traverseze Iordanul, singuri. Și, O Dumnezeule, când ei ajung la acel, aproape de acel țărm, când suflarea este aproape să plece, fulgerul luminează, și mânia lui Iehova peste un trup păcătos care s-a născut în păcat, cum vor izbi talazurile și fulgerul vuie, și marile talazuri, și vadurile periculoase. O Dumnezeule, fie ca ei să se ancoreze chiar acum în Isus, ca atunci când vine acel timp, știind că există o ancoră care ține, care îi va călăuzi peste fiecare vad periculos. Fulgerul sau nimic nu-i poate scufunda. Ei sunt în siguranță cu Isus. Acordă aceasta, Doamne.

²⁴⁸ Ai milă de noi. Iartă-ne de păcatele noastre. Acordă aceasta, Doamne. Umple-ne cu Duhul Sfânt.

²⁴⁹ Fie ca noi să nu ne mulțumim, Doamne, cu înscrierea la biserică și încercarea de a fi un Creștin, fiind un efort propriu, vreun fel de a încerca să fabricăm ceva, spunând, "Acum eueu m-am înscris la biserică, și oamenii se vor aștepta ca eu să fiu un Creștin. Și acum eu nu mai trebuie să fac *aceasta* și nu mai trebuie să fac *aceea*, pentru că sunt un Creștin." O Dumnezeule, fie ca noi să ne îndepărtăm de la acea stare de Fariseu; Dumnezeule, acea grămadă de fățarnici! O Dumnezeule, cumva lasă ca Duhul Sfânt să vorbească ceea ce vreau să spun, Doamne. Eu nu pot găsi

cuvinte să o spun. Noi nu vrem să fim Farisei creați de noi înșine.

²⁵⁰ Dumnezeule, umple-ne cu a noastră... cu Dumnezeire. Umple-ne cu Putere și energie, până când sufletele noastre sunt în flăcări, ca puterea noastră să fie El. Mărturia noastră să fie Dumnezeu. Cuvintele noastre să fie ale Lui. Diavolii vor tremura. Lumea se va zgudui și se va clătina sub impactul Acestuia, Doamne. Dacă Tu doar poți găsi oameni care voiesc să aștepte după Domnul!

Cei care așteaptă după Domnul, își vor reînnoi puterea,
Se vor înălța ca și cu aripi de vultur,
Vor alerga și nu vor obosi, vor umbla și nu vor slăbi;
Oh, învață-mă, Doamne, învață-mă, Doamne, să aștept.
Învață-mă să aștept când inimile sunt înflăcărate,

Marea trezire care trece prin țară, spunând că ei au mii și mii, și așa mai departe, Doamne; lucruri mari înflorite.

Lasă-mă să-mi smeresc mândria, să chem Numele Tău;
Păstrează-mi credința reînnoită, ochii mei asupra Ta,
Lasă-mă să fiu pe acest pământ ce vrei Tu ca eu să fiu, Doamne.

²⁵¹ Fie ca noi să ne consacram bărcuțele noastre șubrede, în această dimineață, acest locaș mic din trup odios de care ne ocupăm atât de mult, să lucrăm așa de multe zile pentru al menține un loc confortabil, și locuim în case bune și mașini frumoase. Și, O Dumnezeule, și apoi ne ațintim ochii pe aceea, și la o parte de la această ră-... răsplată. O Dumnezeule, fă ca noi să dăm la o parte aceste lucruri mici fragile, știind că le lăsăm aici pe pământ. Fă ca noi să căutăm acea comoară Cerească, acel Duh Sfânt, acel Martor adevărat al lui Dumnezeu.

²⁵² Succesul nu poartă niciodată mărturie despre Dumnezeu. Duhul poartă mărturie despre Dumnezeu. Chiar dacă denumiriile noastre cresc, sau chiar dacă biserica noastră crește, sau chiar dacă avem foarte mulți membri, sau chiar dacă ne îmbrăcăm bine, sau conducem mașini bune, sau mâncăm mâncăruri bune, ce contează lucrul acesta? Noi trebuie să lăsăm aceasta. La ce i-ar fi folosit aceea mamei mele zilele trecute, zbatându-se acolo? Și îmi dau seama, Doamne, acele lucruri nu contează nimic.

²⁵³ Fie ca ochii noștri să fie ațintiți la Isus, la Duhul Sfânt, fă ca El să vină în inimile noastre și să fim martori. Fie ca noi să fim martorul Lui, Doamne. Fie ca noi să stăm în acea stare, Tată, și să purtăm mărturie.

²⁵⁴ Așezate pe acest amvon în această dimineață, sunt o grămadă de batiste, care provin de la bolnavi și suferinzi. Dumnezeule, fă ca Dumnezeul care mi-a dat acest Mesaj ieri, fă ca Dumnezeul care a vorbit prin Fratele Higginbotham în dimineața aceasta și a prezis că Acesta va veni, fă ca Dumnezeul Care arată viziunile, să vorbească!

²⁵⁵ Sfidez fiecare diavol, și iau acest munte, prin credință! Cine ești tu, munte mare de boli, care vei sta înaintea Domnului? Păi, vei deveni ca un șes. Cine ești tu, râu sau mare moartă, care vei sta (orice lucru mort) înaintea lui Dumnezeu? Deschide-ți calea, noi venim acolo! Noi mergem către țara făgăduită!

²⁵⁶ Vindecă pe fiecare dintre aceștia, Doamne. Vindecă pe fiecare care șade prezent, care este bolnav.

²⁵⁷ Cine ești tu, boală, cine te crezi că ești? Satan, cine pretinzi tu a fi? Orice drept care-l ai a fost anulat la Calvar. Tu ești un înșelător. Nu ai nici un drept. Noi te sfidăm, în Numele lui Isus Cristos; ca un trup umplut de Duhul Sfânt. Și fă ca Dumnezeul care m-a călăuzit de-a lungul vieții, Dumnezeul Care dă vedeniile și vorbește Cuvintele Lui care se împlinesc, fă ca El, prin Numele lui Isus Cristos, să alunge fiecare boală la o parte de la oameni, în această dimineață.

²⁵⁸ Tu ai spus, "Vorbește, și nu te îndoii, ci crede că ceea ce ai spus se va împlini, poți avea ceea ce ai spus." Cine a făcut aceea? Martorul lui Dumnezeu a spus Asta.

²⁵⁹ Și eu port mărturie în această dimineață că acel Cuvânt este adevărat, Satan, așa că tu trebuie să pleci.

²⁶⁰ Fiecare persoană de aici ar putea fi vindecată chiar acum, Puterea lui Dumnezeu să vină peste ei, să vindece pe fiecare! Credința, credința, aceea-acea credință adevărată; nu că sperașă, nu că a face binele; dar chiar același Dumnezeu care a vorbit Cuvântul, să cadă peste acești oameni! Umple-i cu credință. Umple-i cu Duhul Sfânt. Umple-i, și fă-i martori, Doamne, ca noi în acest colț să putem fi un martor al Tău, un martor că Tu trăiești; un Martor adevărat.

²⁶¹ Deseară noi venim la masa de împărtășire, să luămfrânturile, bucățele mici care reprezintă trupul Domnului nostru Isus, și să bem Sângele Lui.

²⁶² Dumnezeule, curățește-ne inimile păcătoase. Eu plâng pentru mine însumi și pentru această biserică. Noi suntem slabi, Doamne. Nu suntem vrednici. Suntem o biserică care declarăm, și nu am exercitat lucrurile pe care le-am pretins. Nu l-am lăsat pe Duhul Sfânt să ne preia, în întregime. Noi suntem păcătoși. Prin aceea, vrem să spunem, Doamne, că suntem îndoielnici. Ne este teamă. Oh, fă-ne să ne fie rușine de temerile noastre păcătoase, și umple-ne cu mărturia Duhului Sfânt.

²⁶³ Ca noi să putem avea Duhul lui Dumnezeu să lucreze în așa fel în mijlocul nostru încât sute să stea sub puterea lui Dumnezeu, tremurând, cu toată gândirea și afecțiunile jos de pe lucrurile din lume, și tot ce avem, ce deținem. Doamne, ucenicii nu s-au gândit nimic despre aceea. Ei au așezat... Și-au vândut tot ce aveau și le-au pus la picioarele apostolilor, ca săi hrănească pe săraci. Dumnezeule, trimite Duhul Sfânt în acea manieră, ca noi să nu ne gândim la

lucrurile ce le avem, confortul pe care Tu ni l-ai dat. Nouă ne este frică să suferim puțin, sau ne este frică să fim dați afară, sau că vom pierde puțin somn, sau-sau că vom pierde o masă pe undeva. Dumnezeu, eu îmi mărturisesc păcatele mele și păcatele bisericii mele, așa cum stau aici, clătinat de puterea Duhului Sfânt.

²⁶⁴ Fă ca El să se miște asupra noastră, Doamne. Și cred că El se mișcă asupra noastră. Fă ca noi nu să ne sfâșiem îmbrăcămintea. Fă ca noi nu să ne sfâșiem gândirile, ci să ne sfâșiem inima, să ne sfâșiem în două, și să o așezăm deschisă acolo și să spunem, "Dumnezeule, sunt vinovat. Modelează-mă și formează-mă, Doamne. Iată-mă aici, la casa Olarului. Sfâșie-mă în bucăți, Dumnezeule. Formează-mă. Modelează-mă. Transformă-mă. Ca un penticostal adevărat mar-..."

²⁶⁵ [Porțiune goală pe bandă – Ed.] ... ci Cristos și pentru Biserica Lui. Acordă aceasta, O Doamne. Atunci viziunea va veni pe câmpurile din străinătate și oriunde vom merge. Bolnavii vor fi vindecați. Morții vor fi înviați.

²⁶⁶ Și nu va fi un adăpost pentru cădere radioactivă de care să avem nevoie. Acolo va fi o mână a lui Dumnezeu. Căci, cum am spus la începutul Mesajului, Tată, cum viața acelei frunze se întoarce înapoi la rădăcina de unde a venit, și așteaptă după un alt sezon, noi știm că ne apropiem de un alt sezon. Putem simți schimbarea atmosferei, atmosfera spirituală. Acea zi este aproape gata să se ivească, și ne vom trezi în acel mărț... un Mileniu.

²⁶⁷ "Căci noi care suntem vii și rămânem nu vom împiedica pe cei ce dorm, căci noi spunem aceasta prin porunca Domnului. Căci, trâmbița va răsuna, și morții în Cristos vor învia, și noi vom fi schimbați, într-un moment, într-o clipită a ochiului." Când acel Fiul al lui Dumnezeu începe... Fiul Vieții.

²⁶⁸ Nu mai puteți ascunde un-un germene de viață, de la soare, aceea este viață botanică. Își va găsi ieșirea de sub beton. Își va găsi ieșirea de sub plăci. Va veni de oriunde, când soarele începe să strălucească.

²⁶⁹ Nu mai poți ascunde Viața când vine Viața Eternă, când Isus, Care are Viața Eternă, și Dătătorul Vieții Eterne.

²⁷⁰ Doamne Isuse, când Tu vi, aceste trupuri vechi fragile vor fi schimbate într-o clipă, și morții în Cristos vor învia. Și noi vom fi în acel Mileniu, acel următor sezon mărț care vine, acel sezon Etern. Schimbă-ne acum, poame, și formează-ne așa ca noi să putem fi cetățeni ai acelei Împărății.

²⁷¹ Eu mă încredințez, Doamne, cu câtă viață mai am. Nu știu cât de mult ne vei mai lăsa aici, Doamne. Nici unul din noi nu știe. Tânărul ar putea spune, "Sunt tânăr," dar cum știm noi? Ei ar putea fi duși înainte de venirea seriei. Bătrânul ar putea spune, că, "Mă voi duce chiar repede," dar ei ar putea să trăiască mai mult decât tânărul. Este totul în mâinile Tale, Doamne.

²⁷² Dar ce suntem noi, îți dăm Ție; sufletul meu, tăria mea, inima mea, tot al meu. Noi ne dedicăm, Doamne, pe Altar. Nu la acest micuț, altar pământesc de aici, Doamne, dar pe acel Altar adevărat unde noi toți ne rezemăm, în dimineața aceasta, plângând cu lacrimile noastre. Ne punem pe acel Altar Etern, și Îți cerem să ne iei și să ne modelezi, și să ne formezi după felul Tău, și să ne faci martori. Și fie ca ei să nu uite niciodată această dimineață, Mesajul despre "martorul adevărat."

²⁷³ Noi avem martori că avem cele mai bune bombe atomice. Noi avem martori că avem epoca mașinii și epoca mecanică. Dar, Doamne, Împărăția care vine, acolo nu vor fi avioane cu reacție, nu vor fi automobile, nu va fi nimic din aceste bombe atomice. Va fi o Împărăție de pace, dragoste, bucurie, și viață. Noi trăim pentru El.

²⁷⁴ Acordă aceste lucruri, Tată, așa cum le încredințăm Ție, în Numele lui Isus Cristos. Amin.

²⁷⁵ Mi-ar place să pun această întrebare înainte să plec. Credeți Aceasta a fi Adevărul? [Adunarea spune, "Amin." – Ed.] Câți sunteți un martor al Duhului Sfânt? [Mulți spun, "Amin."] La câți le-ar place să-l mărturisească pe Duhul Sfânt? ["Amin."] Fie ca Dumnezeul Care a scris aceste Cuvinte, fie ca El să vă acorde, fratele și sora mea, ca voi să nu mai aveți pace niciodată pe acest pământ până când acel Duh Sfânt nu vă umple. Căci fie că sunteți membru de biserică, plăcut, bun, amabil, adevărat, onest; ați putea fi toate acele lucruri, și să fiți la un milion de mile depărtare de Dumnezeu.

²⁷⁶ Isus a spus, "Tată, Eu nu mă rog pentru lume, ci mă rog pentru aceștia pe care Mi i-ai dat Tu, și toți care vor veni prin ei, ca ei să poată să vadă Slava care am avut-o Eu cu Tine înainte de întemeierea lumii."

²⁷⁷ Atunci, dacă veniți prin această slujbă, dacă veniți printr-o biserică, El nu s-a rugat niciodată pentru voi. Dacă El... veniți printr-o organizație, El... Rugăciunea Lui nu înseamnă nimic pentru voi. Dar dacă veniți prin mărturia care au avut-o apostolii, și a Duhului Sfânt, rugăciunea Lui este... Și voi știți, rugăciunea Lui, va fi ascultată. Așa este. Căci, noi vom împărtăși, într-o zi, Slava Lui, de a-L vedea în Slava care a avut-o El înainte de întemeierea lumii.

²⁷⁸ Mă rog ca voi să nu aveți odihnă, nici o odihnă deloc, până când nu ați primit Duhul Sfânt. Și mă rog pentru mine și pentru aceștia care și-au ridicat mâinile, care au Duhul Sfânt. Eu Îl declar. Voi Îl declarați. Dar, prieteni Creștini, noi lăsăm acel Duh Sfânt să stea adormit. Suntem-suntem prea mult cu griji dede plăcerile vieții. Ne temem de o mică suferință. Ne temem de aceste lucruri. Haideți să dăm la o parte această lume.

Să nu râvnim la bogățiile zadarnice ale acestei lumi,
Care putrezesc atât de repede,
Să ne clădim nădejtile pe lucruri Eterne,
Ele nu vor trece niciodată.

Ține-te de mâna neschimbătoare a lui Dumnezeu!
Ține-te de mâna neschimbătoare a lui Dumnezeu!
Când ești părăsit de prieteni pământești,
Chiar și mai aproape de El te alipești!

²⁷⁹ Țineți-vă de El. Fie ca noi, ca și Creștini care pretindem Duhul Sfânt, fie ca noi să fim atât de rușinați de noi înșine, fie ca noi să fim atât de frământați în duhul nostru, încât să nu încetăm până când nu trăim, lumini aprinse, umpluți de Duhul, și lăsându-l pe El să lucreze prin noi. Nu vreau să spun într-o grămadă de fanaticism. Voi știți mai bine decât atât. Vreau să spun în felul adevărat, reverențios lui Dumnezeu, prin botezul Duhului, prin putere și manifestare, să lucreze în aceste zile de pe urmă, când noi știm că sfârșitul este aproape.

²⁸⁰ Dumnezeu să vă binecuvânteze. Ați fost loiali acum să stați aici un timp îndelungat, până, după ceasul meu, este ora doisprezece și doisprezece minute. Poate fi mai târziu de atât. Dar oricum ar fi, vă mulțumesc pentru atenția voastră neîmpărțită. Rugăciunea mea, binecuvântările mele să fie cu fiecare din voi. Eu-eu vă iubesc.

²⁸¹ Ați dovedit de a fi prietenul meu. Când am fost la nevoie, ați dovedit de a fi prietenul meu. Asta-i când un prieten adevărat demonstrează când ei sunt prieten. Ați dovedit de a fi prietenul meu.

²⁸² Și, prieteni, s-ar putea ca eu să spun lucruri tari și lucruri tăioase, de aici. Poate vă gândiți că eu am degradat organizația voastră sau denomi-națiunea. Nu am intenționat-o în acea lumină. Eu doar vreau să spun acest lucru: pentru a fi prietenul vostru, trebuie să fiu sincer. Trebuie să fiu onest.

²⁸³ Dacă v-aș vedea mergând în jos pe râu, într-o barcă mică, și eu să știu că acele cascade sunt mai în jos chiar acolo, acea barcă nu poate trece peste acei curenți rapizi. Nu o poate face. Te-ai scufunda. Și dacă am strigat la voi, "Ieși din acea barcă." Nu am nimic împotriva voastră. Eu vă iubesc. Eu doar încerc să vă salvez viața.

²⁸⁴ Și asta-i ceea ce spun în această dimineață, când spun aceste lucruri. Este în îngăduința dragostei și păr-tășiei că spun aceasta. Prieteni, fie că suntem Penticostali, avem nevoie de o zguduitură, fie că suntem Bap-tiști, sau Metodiști, sau orice am putea fi, acele mărci de biserici.

²⁸⁵ Cum i-am spus D-lui Coots, antreprenorul de pompe funebre. A spus, "Billy..." El vorbea despre predici, și așa mai departe. Și el este... el a venit întotdeauna. Este Catolic. Cred că soția lui este. Eu-eu cred că și el este, la fel. Oricum, el vine întotdeauna și mă ascultă când predic. Și vine când mă duc să mă rog, el se unește, stă pe aproape, și noi vorbeam despre asta acolo. A spus, "Întotdeauna îmi place să te ascult, Billy." Am spus, "Dle Coots, o marcă nu schimbă niciodată rasa vacii."

²⁸⁶ Dacă marca este pe o hereford, era o hereford, de la început. Vedeți? Marca nu schimbă rasa.

²⁸⁷ Deci dacă tu ești Metodist sau Baptist, sau dacă ești Unitarian sau Duotarian, sau oricare grup Penticostal la care a parți, oh, fratele meu, marca voastră nu schimbă niciodată ceea ce ești. Ai putea fi numit Penticostal, marcat așa, dar dacă nu ești penticostal în inimă, în duh, tu nu ești penticostal. Acea marcă este doar pe o rătăcire, un rătăcitor.

²⁸⁸ O vacă veche obișnuită, de fermă poate avea o marcă bună, dar aceea nu o face. Ar putea avea marca hereford, dar nu este o hereford.

²⁸⁹ Tu ești un Creștin când ești umplut; și nu există o altă cale. Nu sunt crezuri, nici denomi-națiuni la care să te înscri, nici rugăciuni care să le poți spune; ele sunt toate în zadar. Tu trebuie să fi născut din Duhul lui Dumnezeu, sau ești pierdut. "Dacă un om nu se naște din nou, în nici un chip nu-l va vedea pe Dumnezeu." Așa este. Trebuie să te naști din nou. Și să fi născut din nou, trebuie să fi umplut cu Duhul Sfânt, energia lui Dumnezeu. Dumnezeu! Trebuie să îți deschizi viața și să te arunci afară pe tine însuși, și să lași Dumnezeirea, Dumnezeu, să locuiască El însuși în tine. Acela este Adevărul, fratele meu, soră. Dumnezeu să ne jute pe toți să-L primim, este rugăciunea mea.

Frater Teddy, *Ia Numele Lui Isus Cu Tine.*

²⁹⁰ [Cineva îi vorbește Fratelui Branham – Ed.] Ce ai spus? [Cineva îi vorbește din nou Fratelui Branham.]

²⁹¹ Billy vrea ca eu să anunț că nu vă va trimite cărți poștale această săptămână vouă oamenilor care doriți să veniți la adunări, pe săptămâna viitoare, pentru că a fost deja anunțat.

²⁹² Îl iubiți pe Domnul? [Adunarea spune, "Amin." – Ed.] Cu toată inima voastră? ["Amin."] Vreți să vă ridicăți mâinile, să pledați aceasta? [Adunarea se roagă tare cu Fratele Branham.] "Dumnezeule, ajută-mă. Ajută-mă, O Dumnezeule, să iau Numele lui Isus cu mine. Fie ca eu să trăiesc Numele lui Isus. Fie ca eu să Îl văd, în pace. Fie ca eu să Îl invit în inima mea. Fie ca El să vină în ființa mea. Fă ca eu, de azi înainte, Doamne, să fiu în întregime al Tău."

²⁹³ Pledăm aceasta, Doamne, către Tine, ca un popor, după acest mesaj; ca, indiferent de ce denomi-națiune, ce senzație, ce am făcut noi: fie că am strigat, fie că am țipat, fie că am vorbit în limbi, fie că am dansat în Duhul, sau oricare din aceste senzații. O Dumnezeule, lasă ca Duhul Sfânt să o aducă în inimile oamenilor acum, să știe că acele lucruri nu contează. Căci, este Dumnezeirea care locuiește, Dumnezeu, în inimile noastre. Acordă aceasta, Tată. Noi o cerem în Numele lui Isus, ca tu să ne modelezi și să ne faci după voia Ta. Amin.

La Numele lui Isus să ne închinăm
Căzând prosternați la picioarele Lui,

Rege al regilor în Cer Îl vom încorona,
Când călătoria noastră este gata.

Nume prețios,

Acum dați mâinile unii cu alții.

... ce dulce!

Speranța pământului și bucuria Cerului,

Nume prețios...

[Cineva vorbește cu Fratele Branham – Ed.]

²⁹⁴ Vreau să fac un alt anunț. Am uitat, nu am știut, adică. Este un serviciu de botez, după aceasta. Dacă cineva de aici, care nu a fost botezat în Numele Domnului nostru Isus Cristos, dați-mi voie să vă spun, ca slujitor al lui Dumnezeu, botezul este esențial pentru mântuire. "Cel care crede și este botezat," și este botezat, "va fi mântuit." Acum, dacă nu ați fost botezați în Numele Domnului nostru Isus Cristos, și ați crezut în El și vați mărturisit păcatele, veniți acum în față după acest serviciu și puteți fi botezați în Numele lui Isus Cristos spre iertarea păcatelor voastre.

²⁹⁵ Amintiți-vă, Matei a spus, „Duceți-vă, învățați toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui, Fiului, și Duhului Sfânt." Numele Tatălui, Fiului, Duhului Sfânt este Domnul Isus Cristos. "Tată, Fiu, Duh Sfânt" sunt titluri care aparțin Numelui lui Isus Cristos. Toată biserica timpurie a botezat, până la nașterea bisericii Catolice, ei toți au botezat în Numele lui Isus Cristos. Luați *Consiliul de la Niceea, Părinții*, și așa mai departe, din istorie, și veți afla, dar apoi au început să folosească titluri în locul Numelui. Noi ca biserică, un grup de oameni, nu organizație, noi rămânem cu Biblia. Este Numele lui Isus Cristos. În regulă.

Ia Numele lui Isus cu tine,

Ca un scut de orice capcană;

Când ispitele te împresoară...

Ascultați. Ce faceți când ispita?

Susură acel Nume sfânt în rugăciune.

Nume prețios (Nume prețios), O ce dulce!

Speranța pământului și bucuria Cerului;

Nume prețios, O ce dulce!

Speranța pământului și bucuria Cerului.

²⁹⁶ Să ne aplecăm capetele acum. [Fratele Branham începe să fredoneze *Ia Numele Lui Isus Cu Tine* – Ed.]

Căzând prosternați la picioarele Lui,

Rege al regilor în Cer Îl vom încorona, (când?)

Când călătoria noastră este gata.

Nume prețios...

Frate Neville.